

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบภาพประกอบเชิงจินตภาพสำหรับหนังสือ “โץ!...อลิส”

IMAGINATIVE ILLUSTRATION FOR “GO ASK ALICE”

นางสาวณัฐสวาสดี หมั่นทรัพย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ปพ.

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สท 369 ค

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๕5๕๐

ปีการศึกษา ๒๕๕๐

เลขหมึ.....

เลขทะเบียน..... 31243.....

วัน, เดือน, ปี ๒๒.๒.๕๕

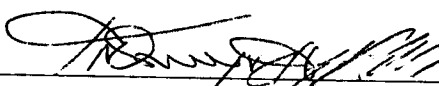
สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ลิขสิทธิ์ของหนังสือเล่มนี้ให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการศึกษาภาพประกอบเชิงจินตภาพสำหรับ หนังสือ โอ ! อลิส
IMAGINATIVE ILLUSTRATION FOR 'GO ASK ALICE'

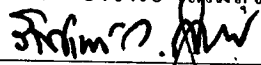
โดย

นางสาว ณิชฐวาสน์ หมั่นทรัพย์

 วันที่ 31 สิงหาคม 2541

อาจารย์ที่ปรึกษา - อาจารย์ เจริมสุข เขียรสุนทร

 วันที่ 18 พ.ค. 2541

หัวหน้าภาควิชาศิลปะ - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.วิเคราะห์ศึกษา เรื่องที่จะนำมาใช้ออกแบบให้เข้าใจ หาข้อมูลได้มากและสมบูรณ์ที่สุด ก่อนเริ่มลงมือสร้างงาน

- คำนึงถึงการออกแบบองค์ประกอบของภาพประกอบและเทคนิคในการจัดวางรูปเล่ม
- ศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับจิตวิทยาความรัก และ เทคนิคที่จะนำมาใช้ในการทำภาพประกอบ
- ศึกษารูปแบบของศิลปะลัทธิเหนือจริง SURREALISM, FANTASY ART ศิลปะนามธรรม ABSTRACT ART

3.ศึกษาตัวอย่างงานต่างประเทศที่จัดว่าเป็นที่ยอมรับ .เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานของตัวเองให้ดียิ่งขึ้น

4. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย

5. สรุปข้อมูลที่วิเคราะห์มาเพื่อแนวทางในการทำภาพประกอบ

- เรียนรู้ทฤษฎีสี (Learning theory of Color) ทวีเดช จีวบาง
- PROSERP'S LIBRARY THE BOOK OF DREAM SYMBOLS
- HOCKNEY'S PHOTOCOLLAGES
- การถ่ายภาพรูปแบบ อารี สุทธิพรณ
- ความคิดสร้างสรรค์ อารี สุทธิพรณ

6. แนวคิดการออกแบบภาพประกอบ

7. ปรึกษาและขอแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ

- อาจารย์ เสริมสุข เอียรสุนทร

8. รวบรวมและสรุปผล

สิ่งสนับสนุนอื่นๆ อุปกรณ์ Computer. หนังสือ โอ! อติส

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้มีทักษะ ความเข้าใจในการเลือกแนวทางการออกแบบภาพประกอบ
2. ทำให้ทราบความหมายลักษณะสำคัญและเทคนิคการสร้างสรรค์ภาพประกอบ
3. ได้ทราบถึงปัญหาต่างๆในการทำงานตลอดถึงแนวทางต่างๆในการแก้ไขปัญหา
4. สามารถนำรูปแบบภาพประกอบไปพัฒนาและนำไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติได้
5. เกิดความเข้าใจและประสบการณ์จากการทำงานตามขั้นตอน
6. ฝึกฝนความอดทนต่อการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการศึกษาการออกแบบภาพประกอบเชิงจินตภาพ สำหรับหนังสือ " โอ้ ! อลิส "
THESIS	Imaginative illustration for GO ASK ALICE
ชื่อ	นางสาว ณัฐสวาสดี หมั่นทรัพย์
สาขาวิชา	ออกแบบสิ่งพิมพ์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2540-2541
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ เสริมสุข เขียรสุนทร

บทคัดย่อ

ส่วนหนึ่งของงานศิลปะคือการสร้างภาพ และส่วนหนึ่งของการสร้างภาพคือการทำภาพประกอบ ซึ่งงานภาพประกอบสามารถนำไปใช้กับงานประเภทสิ่งพิมพ์แทบทุกประเภทในปัจจุบันจากสื่อทั้งหมดที่มีอยู่ นิตยสารและสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่เปิดโอกาสให้ทำการทดลองแนวทางใหม่ ๆ รูปแบบของภาพประกอบมีมากมายหลายแบบยกตัวอย่างเช่นภาพประกอบที่สร้างขึ้นเพื่ออธิบายเนื้อความการนำมาสร้างภาพประกอบเพิ่มเล่าเรื่องของตอนนั้น ๆ และภาพประกอบที่นำเอาจุด ๆ หนึ่งของเรื่องหรือจุดเด่นมาถ่ายทอดบรรยากาศ โทน อารมณ์รวม ๆ เป็นการแสดงความคิดเห็นซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับอารมณ์ของนักเขียนภาพประกอบ

สำหรับการออกแบบภาพประกอบเชิงจินตภาพเป็นการศึกษารูปแบบและวิธีการที่ใช้ความคิดเป็นหลัก เราสามารถนำจินตนาการไปถ่ายทอดให้ออกมาเป็นผลงานได้ จากนั้นผลที่คาดว่าจะได้รับเรายังสามารถค้นพบวิธีการทำงานที่มีความเหมาะสมและหารูปแบบ(STYLE) ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้

*Imaginative (อิมเมจ-อินทิฟ) a.เข้าใจ, คิด, นึกดูเอาเอง, นึกฝันเห็น, หลับตาแลเห็น, มโนคติ, มโนภาพ, จินตนาการ, ว่างคิด, ด้วยความคิดเพียง,

กิตติกรรมประกาศ

การทำโครงการพิเศษในครั้งนี้นับเป็นประสบการณ์ที่มีค่าในการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาต่างๆ ในการศึกษาทั้งนี้ก็ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ และการให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง จากบุคคลหลายท่านดังนี้

- บิดา มารดา อันเป็นที่รักยิ่ง ผู้เฝ้าอุปการะเลี้ยงดูที่แสนวิเศษ พี่น้องผู้เป็นกำลังใจ และกำลังทรัพย์
- คณาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะ อาจารย์ เสริมสุข เขียรสุนทร
- คณะกรรมการ ตัดสินโครงการพิเศษ ที่ให้ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขโครงการพิเศษนี้
- ขอบคุณ คุณนพวรรณ หมั่นทรัพย์ สำหรับหนังสือดีๆ ช่วยในการค้นหาตัวเอง และ คำปรึกษาที่ดี ตลอดจนกำลังใจ
- พี่ เซน โปวานนท์
- พี่ อัสเวสน์
- รัชนีวรรณ จันทรัชิต
- เบญจ ลี
- พงศกร เคลื่อนทอง
- ชวาลธวัช หมั่นทรัพย์
- คุณ ดอริส วิบูลศิลป์
- ครอบครัววิบูลศิลป์
- ขอบคุณ THESIS
- ทศพล เคนเนท วิบูลศิลป์

ขอบคุณทุกท่านไว้ ณ.ที่นี้ด้วย
นางสาว ณัฐวาสน์ หมั่นทรัพย์

คำนำ

ภาพประกอบ(Illustration)เป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีความสำคัญกับประวัติศาสตร์ของโลกสมัยใหม่และก็เป็นพื้นฐานของวัฒนธรรมมนุษย์ในปัจจุบันอีกด้วย แน่แน่นอนที่สุดว่าภายในเวลา 200 ปีที่ผ่านมาจะต้องมีศิลปะที่ไม่น่าสนใจอยู่มากมาย แต่ก็ย่อมมีผลงานอีกจำนวนหนึ่งที่มีความน่าประทับใจในเรื่องของความงาม มีคอนเซ็ปท์ที่น่าตื่นเต้นและสร้างแรงกระตุ้นภายในจิตใจ ศิลปะจึงสามารถสร้างแรงบันดาลใจได้อย่างแท้จริง ซึ่งตัวของผู้อ่านเองก็คงจะมีประสบการณ์ไม่มากนักน้อย ที่ประทับใจกับความงามของผลงานต่างๆเหล่านั้น ภาพประกอบเป็นสิ่งที่สดใสมีชีวิตชีวา และมีหลายสิ่งหลายอย่างน่าสนใจน่าเข้าไปค้นหาสำหรับผู้ที่มีวิสัยทัศน์เฉพาะตัว ต้องการค้นหาเทคนิควิธีใหม่ภาพหนังสือ โอ้... อลิส! ลักษณะภาพประกอบมีความประสงค์ให้ผู้อ่านเกิดความคิดและจินตนาการของแต่ละคนอย่างอิสระโดยที่มีภาพประกอบเปรียบเสมือนเป็นสื่อในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้ออกแบบ

ข้าพเจ้าหวังว่าภาพประกอบที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นคงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในแง่ของแนวความคิดจินตนาการอารมณ์ความรู้สึกได้ไม่มากนักน้อย

ณัฐสวาสดี หมั่นทรัพย์

	หน้า
ภาพตัวอย่างงานที่ศึกษา (หมวดภาพที่ 1.)	22
การปรับปรุงแบบร่างครั้งที่ 1. (หมวดภาพที่ 2.)	25
การปรับปรุงแบบร่างครั้งที่ 2. (หมวดภาพที่ 3.)	29
การปรับปรุงแบบร่างครั้งที่ 3. (หมวดภาพที่ 4.)	34
ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ (หมวดภาพที่ 5.)	35
บรรณานุกรม	48

สารบัญภาพ

	หน้า
หมวดภาพที่ 1. ภาพตัวอย่างงานที่ศึกษา	
ภาพที่ 1.1 Kasmin Los Angeles 28th March 1982.	22
ภาพที่ 1.2 Noya+Bill Brandt With Self Portrait.	23
ภาพที่ 1.3 Luncheon at the British Embassy Tokyo	23
ภาพที่ 1.4 Ruth Leserman	24
หมวดภาพที่ 2. ปรับปรุงแบบร่างครั้งที่ 1.	
ภาพที่ 2.1 หลังจากตกแต่งภาพแล้ว	25
ภาพที่ 2.2 หลังจากตกแต่งภาพแล้ว	26
ภาพที่ 2.3 หลังจากตกแต่งภาพแล้ว	27
ภาพที่ 2.4 หลังจากตกแต่งภาพแล้ว	28
หมวดภาพที่ 3. ปรับปรุงแบบร่างครั้งที่ 2.	
ภาพที่ 3.1 แบบร่างที่สร้างขึ้นเพื่อทดลองเทคนิค	29
ภาพที่ 3.2 หลังจากการใช้เทคนิคด้วยคอมพิวเตอร์	29
ภาพที่ 3.3 แบบร่างอลิสกลับมีชีวิตใหม่	30
ภาพที่ 3.4 หลังจากการใช้เทคนิคด้วยคอมพิวเตอร์	30
ภาพที่ 3.5 แบบร่างอลิสการกักขัง	31
ภาพที่ 3.6 หลังจากการใช้เทคนิคด้วยคอมพิวเตอร์	31
ภาพที่ 3.7 แบบร่างของโซคซาดา	32
ภาพที่ 3.8 หลังจากการใช้เทคนิคด้วยคอมพิวเตอร์	32
ภาพที่ 3.9 แบบร่างการมองแสงสี	33
ภาพที่ 3.10 หลังจากการใช้เทคนิคด้วยคอมพิวเตอร์	33
หมวดภาพที่ 4. ปรับปรุงแบบร่างครั้งที่ 3.	
ภาพที่ 4.1 แบบร่างที่สร้างเป็นโมเดล	34
ภาพที่ 4.2 หลังจากการใช้เทคนิคด้วยคอมพิวเตอร์	34
หมวดภาพที่ 5. ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์	
ภาพที่ 5.1 การไปโรงเรียนที่ฝันร้าย	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
ภาพที่ 5.2 หนังสือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต	37
ภาพที่ 5.3 บ้านที่แสนอบอุ่นของฉัน	38
ภาพที่ 5.4 ฉันเบื่อ	39
ภาพที่ 5.5 สายตาและสีส้น	40
ภาพที่ 5.6 สองมนุษย์สารเลว	41
ภาพที่ 5.7 พรุ่งนี้เราจะเปิดร้าน	42
ภาพที่ 5.8 ทุกสิ่งทุกอย่างสวยงาม	43
ภาพที่ 5.9 คราวของผู้มีชัย	44
ภาพที่ 5.10 เขาจูบฉัน	45
ภาพที่ 5.11 หาทองออกจากตู้เสื้อผ้า	46
ภาพที่ 5.12 ขอคุณที่เคียงข้างฉันตลอดเวลา	47

บทที่ 1

การออกแบบภาพประกอบ

1.1 ความหมายของภาพประกอบ

"ภาพประกอบ (Illustration) ความหมายของภาพประกอบตามพจนานุกรมพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย (ฉบับใหม่) A new English - Thai Dictionary Illustrate vt.

1. (การใช้ภาพ หรือ ตัวอย่าง) ให้บรรยาย (Illustrate a lesson with pictures) ใช้ภาพมาอธิบายบทเรียนบทหนึ่ง Illustrated by charts and diagrams ใช้ภาพมาอธิบาย

2. ใช้ภาพแทรกเป็นอาทิมาประดับ (หนังสือ หรือ หนังสือพิมพ์) an illustrated magazine นิตยสารที่มีภาพแทรก illustration n. การอธิบาย, การใช้ภาพอธิบายประกอบ

ขอบข่ายของงานและคำจำกัดความของภาพประกอบนี้เป็นสิ่งไม่ชัดเจน ไม่มีข้อจำกัดสามารถเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนหนึ่งของคำจำกัดความสามารถที่จะแบ่งภาพประกอบออกจากจุดอื่นซึ่งคำจำกัดความที่มีความชัดเจนที่สุดของภาพประกอบ (ถึงแม้ว่าจะไม่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างจะมีข้อสังเกตว่าได้รวมงานที่มีได้เป็นภาพประกอบไว้ด้วย) คือเป็นผลผลิตของการสร้างจินตภาพในหลายรูปแบบมาจนถึงปัจจุบันซึ่งได้มีการใช้ระบบการพิมพ์โดยปกติขั้นตอนนี้จะส่วนเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในด้านจินตภาพของนักเขียนภาพประกอบนั้นผู้ว่าจ้างจะเป็นผู้ให้แนวความคิดในด้าน ภาพประกอบของจินตภาพหลักง่าย ๆ เริ่มจากการแยกภาพประกอบออกจากการวาดภาพหรือการระบายสี ซึ่งเป็นพื้นฐานในเบื้องต้นของการสร้างภาพประกอบในการแลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับปัญหาของลูกค้าและการดำเนินการในสิ่งที่ได้รับมอบหมายงานมาซึ่งนักเขียนภาพประกอบจะต้องผลิตงานที่มีการเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนทั่วไปสิ่งเหล่านี้พบได้ในงานออกแบบเลขคณิตศิลป์ (Graphic Design), พาณิชยศิลป์ (Commercial Art), จิตรกรรม (Drawing), ภาพเขียนสี (Painting), ภาพประกอบ (Illustration), วิจิตรศิลป์ (Fine Art) ฯลฯ"¹

สรุป ภาพประกอบ หมายถึง ภาพประกอบที่ใช้กับงาน ประเภทสิ่งพิมพ์ (Publication) ชนิดต่างๆแทบทุกประเภท เช่น

- โปสเตอร์, หนังสือ
- งานโฆษณาต่างๆ เช่น Bill board, Bus side, Bus back, Magazine

เรื่องทางช่าง ยังต้องอาศัยความสันตติที่เคยใช้กันในสมัยโรมัน ความสามารถที่จะสังเกต แล้วถ่ายทอดสิ่งที่เห็นเป็นสามมิติ ออกมาเป็นภาพ 2 มิติ ที่แม่นยำ

ภาพประกอบเรื่องในหนังสือ

" การเขียนภาพประกอบเรื่องในหนังสือเริ่มขึ้นเมื่อศตวรรษที่ 15 ด้วยการพิมพ์บล็อก ในสมัยนี้ภาพประกอบเรื่องและเนื้อความ แกะด้วยมือบนไม้อยู่บนหน้าเดียวกันแม่พิมพ์แกะไม้สมัยแรกๆที่หลงเหลืออยู่คือ วัชรสูตร (diamond sutra) ของจีน ทำขึ้น 686 ปี หลังคริสตกาล การคิดแทนพิมพ์แบบเคลื่อนไหวได้ในปลายศตวรรษที่สิบห้า แม้จะเป็นเพียงรุ่นแรกๆไม่สะดวกกับการใช้งานมากนักก็ช่วยให้การเขียนภาพประกอบเรื่องได้ขยายตัวออกไปอีก การใช้แม่พิมพ์แกะไม้ค่อยๆลดความนิยมลงไปจนถึงศตวรรษที่ 16-17 เมื่อการกัดแม่พิมพ์ด้วยกรด (etching) และการขุดแผ่นดินทองเหลืองเริ่มเข้ามามีบทบาท แต่ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องในสมัยแรกๆ เช่น โฮลเบน (Holbein) และดูร์ (Durer) ยังคงใช้เทคนิคทั้งสองควบกันไป ในช่วงศตวรรษที่ 16-17 นี้ ศิลปะการทำภาพประกอบเรื่องเริ่มแผ่กระจายไปทั่วยุโรป ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องที่มีฝีมือที่มีอิทธิพลมาก ในยุคนั้นคือชาวฝรั่งเศสชื่อ กือออฟรอย-ทอรี (Geotroy Tory) ซึ่งเป็นผู้ที่ให้ความสนใจกับส่วนต่างๆของหน้าหนังสือ ภาพประกอบเรื่องเนื้อความและกรอบนอก โดยพยายามทำให้เป็นงานศิลปะไปทั้งหน้า ในระยะเดียวกัน ในประเทศญี่ปุ่น หมู่ช่างยูคิโย-อิ (Ukiyo-E School) ได้คิดเทคนิคในการทำภาพพิมพ์ไม้สอดสีขึ้น"²

การเขียนภาพประกอบเรื่องในหนังสือเพิ่มความหรรหามากขึ้น ศตวรรษที่ 17 ภาพที่ปรากฏในหน้าหนังสือจะเป็นภาพขนาดใหญ่ของสถาปัตยกรรมและโครงสร้างงานที่ติดอยู่ในแนวหน้าในศตวรรษที่ 18 เป็นงานของศิลปินฝรั่งเศส เช่น ฟรังซัว บูเชร์ (Francois Boucher) และ ฌ็อน แบบติส โอเดร (Jean Bapiste Oudry)

การแก้ปัญหาทางเทคนิคบรรลุผลสำเร็จเมื่อปี 1796 เมื่อชาวเยอรมัน ชื่อ อลัวเสเนเฟลเดอร์ (Alois Senefelder) ได้คิดวิธีพิมพ์ลิแกขึ้นได้ ก่อนหน้านั้นการพิมพ์ทำได้โดยการยกผิวหน้า แม่พิมพ์ให้สูงขึ้น อาบด้วยหมึก แล้วกดบนกระดาษทำให้เกิดรอยพิมพ์ การพิมพ์ขึ้นอยู่กับทฤษฎีที่ว่าน้ำไม่ปนกันน้ำมัน วิธีนี้เป็นวิธีแรกในการพิมพ์ภาพบนแผ่นราบซึ่งหมายถึง เราพิมพ์ภาพจากแผ่นเรียบ แทนที่จะพิมพ์จากรอยนูนเหมือนก่อน หนังสือเล่มแรกที่มีชื่อเสียงโดยใช้วิธีนี้คือ หนังสือ ชื่อ เฟาสท์ (Faust) ฉบับของ เดอลาครัวส์ (Delacroix) ซึ่งพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1828

² วัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. การออกแบบ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปรารถนา, พ.ศ. 2527. หน้า 54-56

การพัฒนาเทคนิคส่วนบุคคลและการค้นพบวิธีใหม่ๆ จากการวาด รวมกับการนำสื่อจากหลายๆ แห่งมาผสมผสานกัน จึงเปรียบได้เป็นหลักสำคัญของ Illustration ในปัจจุบัน แต่ทั้งนี้ก็ยังไม่วางเทคนิควิธีแบบเดิมไปเสียทีเดียว

1.3 ความสำคัญของภาพประกอบ

ภาพประกอบที่หลายคนพอจะนึกออกคือ ภาพประกอบตามนิตยสารบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ จริงๆ แล้วภาพประกอบไม่ได้เฉพาะเจาะจงใช้ในนิตยสาร หรือหนังสือ เท่านั้นยังรวมไปถึงงาน COMMERCIAL

หน้าที่ของภาพประกอบ

บางคนอาจไม่ให้ความสำคัญกับภาพประกอบมากนัก เพราะคิดว่ามีเพียงตัวอักษรก็สามารถเล่าเรื่องได้ทั้งหมด (การมีความหมายในตัวของมันเอง) ที่จริงแล้ว ภาพประกอบมีหลายอย่างคือ ภาพประกอบสามารถจากสิ่งที่เป็น Rralistic หรือภาพที่ตรงกับเนื้อเรื่องให้ตรงกับความต้องการได้ และช่วยในการถ่ายทอดความรู้สึก อารมณ์ รวมถึงบรรยากาศได้ ภาพประกอบมีทั้งภาพเหมือนจริง เหนือจริง การ์ตูน ฯลฯ จึงไม่มีคำว่าภาพประกอบเป็นลักษณะใดได้แต่การจะเลือกใช้ลักษณะใดนั้น ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์เป็นสำคัญ หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของภาพประกอบ คือเพื่อ สร้างหรือดึงดูดความสนใจ และนับเป็นตัวสร้างบรรยากาศด้วย โดยปกติภาพประกอบจะมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

1. เพื่อแสดงประกอบกับเรื่องราว ข่าวสารต่างๆ ที่นำเสนอให้เกิดความรู้สึกความเข้าใจคล้อยตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่มุ่งหวังไว้คือ

- เพื่อประกอบอธิบายความรู้
- เพื่ออธิบายความคิดรวบยอด
- เพื่อการอ้างอิงแทนสิ่งที่ปรากฏจริง
- เพื่อประกอบข้อมูลทางสถิติ

2. เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจ

3. สื่อความหมายเกี่ยวกับเนื้อหาและผลที่อาจเกิดขึ้นได้

4. ช่วยให้สินค้า, หนังสือมีสีสันขึ้น เป็นการประชาสัมพันธ์ตัวสินค้า

5. กระตุ้นความสนใจของผู้อ่านต่อเนื้อหานั้น ๆ

6. ช่วยอธิบายในสิ่งที่เป็นความคิด ความรู้สึก และสิ่งที่เป็นนามธรรม

"ในด้านเทคนิคช่วงศตวรรษที่ 19 ได้มีการคิดด้านเครื่องกล และกระบวนการพิมพ์ และมีการคิดค้นสีสำหรับการพิมพ์ ภาพประกอบเรื่องเช่นการผลิตโคบอลต์ และ แคดเมียม สีที่คิดค้นใหม่เข้าไปเพิ่มสเปกตรัมของสี สีเหล่านี้เกิดจากการสร้างเม็ดสี หลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม

สิ่งที่รุดหน้าไปก็คือเทคนิคในการแยกสี ช่วยให้พิมพ์ภาพได้แม่นยำตามภาพเดิม การแยกสีออกเป็นแผ่นสกรีนและพิมพ์ทับกันทำให้สีมีเงาข้างเขียนภาพประกอบเรื่อง สองคนที่มีชื่อเสียงที่อาศัยเทคนิคการแยกสี คือ อาเธอร์ แรคแมน (Arthue RacKman) และ เอ็ดมอนด์ ดูเล็ก ทั้งสองอาศัยสีน้ำเป็นหลัก ภายหลังจากมีการนำเทคนิคใหม่ๆเข้ามาใช้ในการแยกสี จึงมีการพิมพ์ภาพสีเกิดขึ้น ช่วยให้ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องให้แพร่หลายขึ้น ในอเมริกา นอร์แมน รอคเวล (Norman Rockwell) ใช้สีน้ำมันเป็นหลักในการเขียนภาพประกอบเรื่องในนิตยสาร Saturday Evening Post

ระหว่างปี ค.ศ. 1920 และ ค.ศ. 1930 รอคเวล เขียนภาพประกอบเหมือนจริง มีช่างเขียนภาพประกอบเรื่องอีกหลายคนที่เดินตามแนวทางของรอกเวล สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของภาพถ่ายที่มีต่อการเขียนภาพประกอบเรื่อง"³

ภาพโฆษณาและภาพโปสเตอร์

การเขียนภาพโฆษณา เป็นอีกด้านหนึ่งที่ขยายงานของช่างเขียนภาพประกอบออกไป แม้ว่าหนังสือลอนดอน กาเซ็ทท์ (London Gazette) จะพิมพ์ใบแทรกโฆษณาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1666 นานจนกระทั่งกลางศตวรรษที่ 19 การโฆษณาโดยเฉพาะในนิตยสารหนังสือพิมพ์รายวัน และภาพโปสเตอร์ จะเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน การโฆษณาเป็นผลสืบเนื่องมาจากการขยายตัวของงานพาณิชย์ และ อุตสาหกรรม ซึ่งมีแรงกระตุ้นมาจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม อันเป็นผลทำให้เกิดการแข่งขันทางการค้า ในปัจจุบันภาพยนตร์ ที่วีได้ช่วยขยายงานเขียนภาพประกอบเรื่องให้ขยายตัวกว้างไกลออกไปอีก

ประสิทธิภาพของภาพเขียน และโอกาสที่จะใช้ภาพเป็นโปสเตอร์กลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการโฆษณา งานโปสเตอร์สมัยแรกๆเป็นใบปลิว มีตัวอักษรลวดลายกลายเป็นที่นิยมแพร่หลายเมื่อมีการคิดวิธีพิมพ์สีขึ้นได้ อองรี-เดอ-ทูลูส-เลอเทรค (Henri De toulouse-Lautrec) จัดเป็นช่างเขียนโปสเตอร์ใหญ่คนแรกของงานเขียนโปสเตอร์แนวสมัยใหม่ งานโปสเตอร์ของเลคเทรค เช่น Ambassador in Paris ได้ชี้ให้เห็นถึงความชำนาญ ชำนาญ เกี่ยวกับเทคนิคการพิมพ์สี และความเป็นผู้มีสายตาแหลม นอกจากนี้ยังได้กลายเป็นเทคนิคในการโฆษณา เช่น พยายามทำให้เกิดภาพมีตัวอักษรน้อย และพยายามให้ตัวอักษรสอดโยงคล้องจองกับภาพ

³ สังเกต นาคไพจิตร, หลักการออกแบบ, มหาสารคาม: บริคการพิมพ์, พ.ศ. 2530, หน้า 12

ภาพโปสเตอร์ถูกใช้ได้หลายทาง นอกจากในการโฆษณาแล้ว ก็ยังใช้โฆษณาชวนเชื่อทางการเมืองด้วย ภาพโปสเตอร์ทางการเมืองติดเต็มฝาผนังกำแพงทั่วเมืองปารีสในสมัยปฏิวัติฝรั่งเศส และภาพของ เช เกอวาร่า (Che Guevara) เป็นภาพที่แสดงออกถึงความไม่พอใจของคนกลุ่มหนุ่มในยุค ค.ศ. 1960

“ ใน 30 กว่าปีที่ล่วงมา ภาพโปสเตอร์ได้ขยายตัวออกไปอีกกว้างขวาง โดยช่างเขียนภาพประกอบ เช่น แอนดี้ วอร์ฮอล (Andy Warhol) และมิลตัน กราเซอร์ (Milton Glaser) ทั้งสองได้นำแนวคิดและทักษะในการออกแบบ และความเข้าใจถึงผลกระทบของภาพ ถึงปัจจุบันนี้ การโฆษณาส่งผลกระทบต่อแทบทุกองศาของชีวิต ในขณะที่ความต้องการขยายตัวออก เทคโนโลยีช่วยทำให้ปัญหาที่ยุ่งยากซับซ้อน ง่ายเข้า ช่วยในการพิมพ์ การแยกสีครบทุกสี ซึ่งทุกวันนี้ไม่แพงมาก จนกระทั่งหนังสือพิมพ์รายวันและ นิตยสารพิมพ์แพร่ไปทั่ว และถือเป็นเรื่องธรรมดา

กราฟฟิคหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหนังสือการ์ตูน เป็นอีกทางหนึ่งของช่างเขียนภาพประกอบเรื่องในปัจจุบัน ซึ่งขยายตัวออกไปมากขึ้นควบคู่ไปกับการแพร่หลายของโทรทัศน์

ในสมัยแรกๆของการเขียนภาพประกอบเรื่อง งานวิจิตรศิลป์และงานเขียนภาพประกอบเรื่องแยกออกจากกันไม่ได้ เช่นงานของ ดูร์ เป็นที่น่าสน ที่ว่าภาพโปสเตอร์ทุกวันนี้ไม่ได้เป็นเพียงภาพประกอบที่ไม่ได้ข้อมูลข่าวสาร หรือโฆษณาสินค้าเท่านั้น แต่กลายเป็นศิลปะในตัวเอง ภาพโปสเตอร์ที่ไม่ได้โฆษณาสินค้า ทุกวันนี้แพร่หลายและราคาไม่แพง และกลายเป็นของใช้สอย เพื่อตกแต่งอาคารที่อยู่อาศัย

แม้ว่าจะมีการขยายตัวของการเขียนภาพประกอบเรื่อง และความรุดหน้าด้านเทคโนโลยีของวัสดุ รวมทั้งกระบวนการทำกราฟฟิค บทบาทของช่างเขียนภาพประกอบเรื่องหาได้เปลี่ยนไปจากเดิมไม่ คือส่วนหนึ่ง ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องยังคงเป็นเครื่องมือของนักธุรกิจที่ทำงานเพื่อเก็งกำไร แต่เรื่องนี้ก็ไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญ ตราบใดที่ศิลปินยังได้สร้างสรรค์งาน คนรักด้วยใจอันเป็นอิสระ”⁴

สรุป

ในช่วงศตวรรษที่ 20 ที่ผ่านมามีรูปแบบต่างๆ เหล่านั้นก็ได้เป็นสำคัญของวิชาชีพนี้มาตั้งแต่ตอนปลายของทศวรรษที่ 1890 รูปแบบของ Illustration ที่มีมากมายหลายแบบ เป็นผลมาจากการรวบรวมรูปแบบต่างๆ ของ Illustration ในยุคแรกเริ่ม รวมทั้งการทดลองเทคนิค Reproduction แบบเก่าและการศึกษาผลงานในอดีต

ในประเทศอังกฤษ ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องที่ใช้แม่พิมพ์ที่มีชื่อเสียงในศตวรรษที่ 19 คือ วิลเลียม เบลค (William Blake) อาศัยหลายวิธีและลักษณะชวนฝันทำให้เด่นในวงการศิลปะและการเขียนภาพประกอบเรื่อง เขายังได้คิดวิธีการของเขาเองโดยการใช้กรดกัดผิวหน้าออก ซึ่งวิธีนี้ไม่เป็นที่นิยมหลังจากเขาตาย อย่างไรก็ตามการแกะแม่พิมพ์ด้วยไม้ยังคงเป็นหลักในวงการช่างเขียนแบบภาพประกอบเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมการผลิตหนังสือนิตยสารซึ่งกำลังเป็นที่นิยมแพร่หลายในระหว่างช่วงปี ค.ศ. 1830 และ 1840 มีข้อที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งว่านักเขียนที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้น เช่น ชาร์ล ดิคเคนส์ (Charles Dickens) และภายหลัง อีมิล โซลา (Emile Zola) ในฝรั่งเศสตีพิมพ์ผลงานในนิตยสารโดยมีภาพประกอบเรื่องเป็นตอนๆ

ในปี ค.ศ. 1851 มีการคิดวิธีการพิมพ์ ภาพสอดสีขึ้นหนังสือของ เอกมุนด์ อีแวนส์ (Eamund Evans) ใช้ช่างเขียนภาพประกอบในหนังสืออย่างไรก็ตามวิธีนี้ใช้เวลานานและราคาสูง การเขียนภาพประกอบเรื่องสี ขาว-ดำ ยังคงทำกันอยู่เป็นส่วนใหญ่ในหมู่ช่างเขียนภาพประกอบเรื่อง หนังสือนิตยสาร เช่น อินัสเตรเทค ลอนดอน นิวส์ (Illustrated Londoan News) ซึ่งเป็นหนังสือแนวหน้าแสดงภาพประกอบเรื่อง ที่แสดงถึงความพยายามของช่างเขียนภาพประกอบเรื่องในอันที่จะใช้ภาพขาวดำเพื่อแสดงภาพที่เหมือนจริง

ในศตวรรษที่ 20 ภาพถ่ายเริ่มบุกเข้ามาในอนาจักรของการเขียนภาพประกอบเรื่อง และมีผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อการทำภาพประกอบเรื่อง ภาพประกอบเรื่องด้วยรูปถ่ายในหนังสือตีพิมพ์เป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1880 ภาพถ่ายชี้ให้เห็นถึงวิธีการ ในการสร้าง ภาพให้เหมือนของจริงและก่อให้เกิดการแยกตัวในศิลปะช่างเขียนภาพประกอบเรื่องกลุ่มหนึ่ง พยายามสร้างภาพให้เหมือนภาพถ่าย และพยายามให้เหมือนของจริงมากขึ้นทุกๆที กับอีกกลุ่มหนึ่งที่พยายามเลียงความจริงไปสู่ความฝัน

ในศตวรรษที่ 19 ได้มีการหันกลับไปสู่การแกะไม้ซึ่งจะเห็นได้จากงานของ เอดมุนด์-เบิร์น-เจนส์ (Edwmund Burns Jones) และภายหลังในงานของ โอเบอร์ เบียสลิ (Aubrey Beardsiey) อาร์ตโนโว (Art nouveau) ก็ได้เข้ามามีบทบาทในการเขียนภาพประกอบเรื่องในตอนนั้นเช่นในงานของ ชาลส์ เรนนี่ แมคคินทอซซ์ (Charles Resnie Mackinhoh) และยังสามารถเข้าไปมีบทบาทในการทำภาพโปสเตอร์โฆษณา

รูปแบบของภาพประกอบ

ภาพประกอบ ILLUSTRATION ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ (CONCEPT) และกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก แต่งาน ILLUSTRATION นี้จะหลากหลายในด้านเทคนิค และวิธีการซึ่งจะใช้หลักองค์ประกอบ (COMPOSITION) เข้าช่วยเป็นอย่างมาก ส่วนแนวความคิดได้มาจาก การผสมผสานและคัดแปลงจากสิ่งต่างๆ ที่เราเคยพบเคยเห็น เคยได้ยินจากผลงานต่างๆ และสิ่งที่อยู่รอบตัว CREATIVE ILLUSTRATION ภาพประกอบสร้างสรรค์

ถ้าในงานออกแบบสิ่งพิมพ์, หนังสือประเภทต่างๆ มีเพียงตัวอักษรที่ปราศจากภาพประกอบ การสื่อสารต่างๆ คงไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ภาพประกอบอาจหมายถึงภาพวาด ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพเออร์บรัชก็ได้ ทั้งนี้ต้องพิจารณาทั้งลักษณะและรูปแบบให้เหมาะสมกับการสื่อสาร ตัวสื่อ การพิมพ์ และกลุ่มเป้าหมาย

1.4 ความแตกต่างระหว่างภาพภาพประกอบ (ILLUSTRATION) กับจิตรศิลป์ (FINE ART)

ภาพประกอบ - ถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ โดยมีวัตถุ (SUBJECT) เป็น ตัวกำหนดมีเนื้อหาก่อนแล้วจึงเขียนภาพประกอบเนื้อหานั้นภายหลัง ทำขึ้นเพื่อเป็นการโฆษณา ดึงดูดให้ผู้อ่าน ผู้ดู สนใจในตัวสินค้า

จิตรศิลป์ - IDEAเป็นตัวกำหนด จิตรศิลป์สร้างสรรค์ด้วยความอิสระ ไม่ เป็นการลอกเลียน ไม่มีวัตถุประสงค์ทางการค้ากำหนด ตัวศิลป์จะสร้างจินตนาการ (IMAGE) ขึ้นมา

สรุปความแตกต่างระหว่างภาพประกอบ กับจิตรศิลป์ได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

ภาพประกอบ

- 1.ภาพประกอบจัดเป็น ศิลปะเพื่อการพาณิชย์
- 2.ภาพประกอบเรื่องมักเป็นภาพเชิงวิเคราะห์หรือบรรยาย
- 3.การสร้างสรรคภาพประกอบมีลูกค้าเป็นตัวกำหนด

จิตรศิลป์

- 1.จิตรศิลป์ไม่มีวัตถุประสงค์ทางการค้า ตัวศิลปินเป็นผู้สร้างจินตนาการขึ้นมา
- 2.จิตรศิลป์สร้างสรรค์ภาพด้วยความอิสระ
- 3.การสร้างสรรคงานมีแนวความคิด (IDEA) เป็นตัวกำหนด

มีข้อโต้แย้งว่าการทำงานเพื่อการพาณิชย์ไม่สามารถเรียกผู้สร้างภาพประกอบ (illustrator) ว่าเป็นศิลปิน (Artist) โดยเฉพาะความเป็นศิลปินนั้น การทำงานไม่สน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใจเรื่องเงินแต่อย่างไรก็ตาม การหาเลี้ยงชีพโดยความสามารถที่จะถ่ายทอดจินตนาการออกมาเป็นรูปภาพโดยใช้ทักษะที่เหมาะสม ก็เป็นคุณลักษณะของศิลปินอยู่แล้วเพียงแต่ว่า ศิลปะที่ออกมานั้นดีหรือไม่ สิ่งสำคัญก็คือความคิดสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์แบบจะอ้อยภายในจิตใจของ Illustrstor ผู้สร้างสรรค์ตลอดไป

5. ประเภทของภาพประกอบ

1. ภาพประกอบบทความ EDITORIAL ILLUSTRATION ADVERTISING.
2. ภาพประกอบงานโฆษณา ILLUSTRATION FOR ADVERTISING.
3. ภาพประกอบแฟชั่น FASHION ILLUSTRATION.
4. ภาพประกอบในงานประวัติศาสตร์ธรรมชาติ NATURAL HISTORY ILLUSTRATION.
5. ภาพประกอบวิทยาศาสตร์การแพทย์ MADICAL ILLUSTRATION.
6. ภาพประกอบทางด้านเทคนิค TECHNICAL ILLUSTRATION.
7. ภาพประกอบข้อมูลทางสถิติ ILLUSTRATION FOR INFORMATION.
8. ภาพประกอบการ์ตูน CARTOON ILLUSTRATION.
9. ภาพประกอบบทความ EDITORIAL ILLUSTRATION.

หลักฐานทางประวัติศาสตร์ในการเริ่มใช้ภาพประกอบอย่างจริงจังในนิตยสาร และหนังสือพิมพ์นั้นไม่ได้มีปรากฏย้อนหลังเกินกว่าศตวรรษที่ 19 ซึ่งแตกต่างจากภาพประกอบในหนังสือที่ใช้การพิมพ์ ซึ่งค้นพบในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา หลังจากที่ได้มีการประดิษฐ์เครื่องพิมพ์ขึ้นมาในช่วงศตวรรษที่ 15 การใช้ภาพประกอบในสิ่งพิมพ์ ต้องคำนึงถึงกลุ่มผู้อ่าน และผู้โฆษณาที่เผยแพร่งานเขียนภาพประกอบในหน้าหนังสือพิมพ์และนิตยสารด้วยการใช้ภาพประกอบในนิตยสาร ได้ประสบความสำเร็จในยุโรปตะวันตก และอเมริกาเหนือ และในช่วงกลางศตวรรษที่ 19 นิตยสารภาพประกอบได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของหนังสือตระกูล 'ONCE A WEEK', 'THE COMBILL MAGAZINE' และ 'GOOD WORK' ประกอบด้วยภาพประกอบชั้นเยี่ยมของประเทศอังกฤษ

ในช่วงศตวรรษที่ 20 การใช้ภาพประกอบในงานบทความจำเป็นต้องแข่งขันกับงานภาพถ่ายที่มีความสวยงามโดยเฉพาะอย่างยิ่งความมันวาวของภาพถ่าย แต่ในการเลือกนักถ่ายภาพหรือนักเขียนภาพประกอบความ เป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับโอกาสและจังหวะนักเขียนภาพประกอบที่เขียนภาพได้อย่างมืออาชีพและมีคุณภาพจะมีโอกาสมาก ทั้งนี้ปริมาณการพิมพ์จำหน่ายจะขึ้นอยู่กับสังคมผู้บริโภคสมัยใหม่ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 ภาพประกอบบทความ คือภาพที่ใช้ประกอบข้อความ และหน้าปกนิตยสาร นิตยสารใดก็ตามที่มีบทความการนำเสนอตลอดจนถึงหน้าปกที่มีลักษณะความเป็นอิสระ จะสามารถเขียนภาพประกอบได้ ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่นิตยสารฉบับเดียวจะมีผลงานของนักเขียนภาพประกอบมากกว่า 1 คนขึ้นไป แต่นักเขียนภาพประกอบบางคนก็อาจเลือกทำงานเพียงอย่างเดียว และก็นับเป็นเรื่องปกติอีกเช่นกันที่นักเขียนภาพประกอบจะเขียนภาพให้นิตยสารหลายฉบับในเวลาเดียวกัน ในปัจจุบันนักเขียนภาพประกอบจำนวนมากพบว่าการเขียนภาพ

ประกอบบทความสมัยใหม่มีความน่าสนใจหลายประการ สิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดคือ ความหลากหลายของงานที่นักเขียนภาพประกอบจะได้รับ

นักเขียนภาพประกอบที่มีประสบการณ์จะพบว่า เป็นงานที่ ART DIRECTOR จะให้อิสระในการทำงานมากกว่าส่วนอื่นๆ เช่น งานโฆษณา ซึ่งนักเขียนภาพมืออาชีพจะต้องมีขอบเขตในการทำงานที่แน่นอน จึงจะได้รับความเชื่อถือการเขียนภาพประกอบบทความนี้ เป็นเหมือนกับสนามทดสอบของผู้เขียนภาพ สามารถทดลองงานรูปแบบต่างๆ เพื่อขยายความสามารถ รวมทั้งพัฒนาฝีมือให้อยู่ในระดับสุดยอด แต่ในโลกของการทำงานผู้เขียนภาพที่มีชื่อเสียง และ ART DIRECTOR คือผู้ที่มีทักษะในการที่จะแปลและเข้าใจถึงจุดประสงค์และความต้องการของผู้ว่าจ้างคือเพียงอ่านหัวข้อเรื่องหรือพูดคุยทางโทรศัพท์ก็สามารถสรุปแนวความคิดได้และสร้างงานให้เสร็จตรงตามกำหนดเวลา สำหรับมืออาชีพที่มีความกระตือรือร้นสนใจต่อโลกภายนอก งานนี้น่าจะเป็นงานที่มีความน่าตื่นเต้นมากที่สุดงานหนึ่งด้วย

2. ภาพประกอบในงานโฆษณา ILLUSTRATION FOR ADVERTISING

งานเขียนภาพประกอบในโฆษณานับเป็นงานอาชีพที่ทำขาย ซึ่งมีบทบาทเกินกว่าผู้บริโภคจะตระหนักถึง โดยทั่วไปมีการใช้ภาพประกอบมากมาย นอกจากการใช้ข้อความบรรยายเทคนิคต่างๆ (เหนือจริง) เข้ามาในมีส่วนร่วมในงานภาพประกอบในงานโฆษณาเป็นงานของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแขนงหนึ่ง ซึ่งนับว่ามีความสำคัญในการทำให้งานหลายๆอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ภาพประกอบในงานโฆษณามีความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมดในการสื่อสารทางเดียวระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค ภาพลักษณะที่ได้จากการใช้ภาพประกอบจะต้องมีส่วนช่วยในการชักจูงความสนใจในสินค้านั้นๆ โดยกล่าวถึงประสิทธิภาพและเน้นถึงคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

ภาพประกอบที่เข้าสมัยนิยมในงานโฆษณาไปไกลเกินกว่าเป็นแค่ส่วนประกอบของความสวยงามแปลกตาเท่านั้น อุตสาหกรรมโฆษณาไปไกลเกินกว่าเป็นแค่ส่วนประกอบของ

ความสวยงามแปลกตาเท่านั้น อดสากรรมโฆษณายังสัมพันธ์ไปถึงการวิจัยสำรวจทางจิตวิทยา ค้นหาวิธีการกระตุ้นการตื่นตัวของสาธารณชนในปี ค.ศ. 1960 โดยหนังสือชื่อ "THE HIDDEN PERSUADERS" ของ Vance Packard ซึ่งไม่เพียงแต่แจกแจงเทคนิคการจูงใจที่ใช้ในการโฆษณาแล้วเท่านั้นแต่ ประเมินการล่อหน้าถึงแนวทางจิตวิทยาการเข้าถึงผู้บริโภคเพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริมการขายสินค้านั้น อันเป็นแนวปฏิบัติที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

ภาพลักษณ์ของภาพประกอบในงานโฆษณาต้องเลือกสรรอย่างเอาใจใส่ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผลในการเติบโตของสินค้า และเป็นผลจากการวางแผนงานอย่างรอบคอบและการคาดการณ์ล่อหน้า ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของลูกค้าซึ่งสินค้าของเขาต้องการโฆษณา

3. ภาพประกอบแฟชั่น Fashion Illustration

วัตถุประสงค์หลักของภาพประกอบแฟชั่นคือการขายไม่ว่าจะเป็นภาพลักษณ์ หรือตัวสินค้า ดังนั้นการโฆษณาจึงจำเป็นต้องดึงดูดใจและเรียกร้องความสนใจจากลูกค้าที่มีศักยภาพ

การขายภาพพจน์ นักออกแบบจำเป็นต้องสร้างความรู้สึกรู้สึกให้เกิดความประทับใจในเสื้อผ้าไม่ใช่การแสดงรายละเอียดทั้งหมด แต่เป็นการแสดงความรู้สึกและสไตล์ของเสื้อผ้าในคอลเลกชันและอารมณ์ที่สร้างขึ้น ด้วยการใช้ลายเส้นเพียงไม่กี่เส้น ควรจึงใช้จินตนาการและสไตล์ก็สามารถทำให้เสื้อผ้านั้นเป็นที่ดึงดูดมากขึ้น

รูปแบบการวาดภาพสามารถแสดงพลังและความเป็นตัวของตัวเอง ภาพวาดจำเป็นต้องมีลักษณะโครงสร้างที่สามารถเข้ากัน เช่น ชุดราตรีหรูหรา กริยาท่าทาง และประเภทของนายแบบหรือนางแบบต้องดูโก้หรู ใบหน้าในการวาดภาพก็มีความสำคัญยิ่งเช่นกัน และต้องมีลักษณะเฉพาะ ผู้คนจะเชื่อถือเป็นไปได้ ภาพวาดควรแสดงให้ดูมีการเคลื่อนไหวเพราะรูปร่างที่ดูแข็งทื่อจะไม่ให้ความประทับใจในเสื้อผ้าได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้การขายผลงานเป็นไปได้ยากลำบาก การฝึกซ้อมวาดภาพจะช่วยแก้ปัญหานี้ได้ หากท่านไม่อาจหานายแบบที่มีชีวิตได้ก็ให้วาดภาพตัวท่านเองหรือสิ่งรอบๆตัวท่าน ฝึกการใช้สายตาและทดลองใช้สื่อชนิดต่างๆเพื่อให้เกิดความมั่นใจที่จะนำมาใช้

4. ภาพประกอบในงานประวัติศาสตร์ธรรมชาติ Natural History Illustration

การเขียนภาพประกอบงานด้านสัตวศาสตร์และพฤกษศาสตร์นั้นไม่ควรกำหนดขอบเขตแนวความคิดในรูปแบบหรือหลักการดังกล่าวที่ว่า ไม่มีจินตนาการใด ที่จะดีไปกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขียนภาพในถ้ำ ซึ่งในอดีตมีงานจิตรกรรมชั้นดีเด่นหลายชิ้นที่ยังคงใช้เป็นมาตรฐานสำหรับนักเขียนภาพรุ่นใหม่ได้เป็นอย่างดี เช่น ภาพต้นหญ้าและดอกไม้ป่าและงานศึกษารายละเอียดชีวิตความเป็นอยู่ของการต่าป่าของ Albrecht Durer และผลงานชิ้นยิ่งใหญ่เช่น Bird of America ของ Audubon และภาพเขียนของ Beatrix Potter ในช่วงศตวรรษที่ 19 JOHN G. WOOD ก็ได้มีส่วนช่วยในการเผยแพร่เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติในประเทศอังกฤษและอเมริกาด้วย

นับว่าเป็นช่วงเวลาที่สำคัญสำหรับนักเขียนภาพประวัติศาสตร์ธรรมชาติ จากพวกเราได้อยู่ในช่วงที่สิ่งมีชีวิตของโลกถูกทำลายและการสูญพันธุ์ของพืชและสัตว์ได้ทวีจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ศิลปินจึงควรตระหนักถึงความรับผิดชอบในการปกป้องดูแลรักษาสิ่งเหล่านี้หลายสิ่งในปัจจุบันที่เราเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา หากไม่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ อาจจะสูญพันธุ์ไปในที่สุด หรืออาจจะเหลือให้เราเห็นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

บทที่ 2

การจัดภาพประกอบ

ภาพเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับนิตยสาร จากการวิจัยการอ่านนิตยสารหลายครั้งชี้ให้เห็นว่าภาพประกอบมีส่วนช่วยให้นิตยสารน่าอ่านและดึงดูดความสนใจได้มากโดยเฉพาะภาพสีจะได้รับความสนใจมากที่สุด ภาพขาว-ดำรองลงมา และภาพการ์ตูนก็ได้รับความนิยมอย่างมากเช่นกัน ดังนั้นนิตยสารส่วนใหญ่จึงมักใช้ภาพเป็นส่วนประกอบของเนื้อหา ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ภาพต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่ายลายเส้น ภาพแผ่นภูมิภาพวาดหรือภาพถ่าย ล้วนมีประโยชน์ต่อการทำนิตยสารทั้งสิ้น

วัตถุประสงค์ของการใช้ภาพประกอบ

การใช้ภาพเป็นส่วนประกอบของการทำนิตยสารหรือวารสารก็ด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ ดังนี้

1.1 ดึงดูดความสนใจ โดยปกติวิสัยของมนุษย์มักจะชอบดูอะไรก็ตามที่สวยงามหรือมีชีวิตชีวา ภาพขนาดใหญ่ในนิตยสารอาจเต็มหน้า หรือขยายเต็ม 2 หน้า จะมีส่วนช่วยให้คนอ่านหยิบนิตยสารเล่มนั้นขึ้นพลิกดูได้ นิตยสารที่ไม่มีภาพประกอบเลย เช่น

วารสารวิชาการมักจะแห้งแล้งไร้แรงดึงดูด การเลือกภาพเพื่อเป็นหน้าปก หรือภาพประกอบจึงต้องพิถีพิถันให้มีความงามในทางศิลปะ วัตถุประสงค์ก็เพื่อหยุดสายตาผู้อ่าน ณ ที่นั้นเพื่อนำไปสู่เนื้อหาอื่นๆ ต่อไป นิตยสารหลายฉบับจะบรรจุปริมาณภาพไว้มาก ใช้ภาพสื่อความหมายแทนเนื้อหา เช่น นิตยสารภาพ จะมีสัดส่วนของภาพมากกว่าตัวหนังสือ เป็นต้น ภาพจึงมักทำหน้าที่ดึงความสนใจของ ผู้อ่านได้ตั้งแต่หน้าปกจนหน้าสุดท้ายของนิตยสาร

1.2 ประกอบเรื่อง วัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งของการใช้ภาพก็เพื่อความกระชับในเนื้อหาและเรื่องราวที่อาจจะเข้าใจยาก หรือต้องการให้รายละเอียดของเนื้อหาบางอย่างซึ่งจะเข้าใจได้ทันทีโดยอาศัยภาพ เช่น ภาพแสดงวิธีการประกอบรถยนต์ ภาพสีหน้าบุคคลหรือ ภาพความงามอันละเอียดอ่อนของธรรมชาติ สิ่งเหล่านี้อาจบรรยายโดยใช้ภาษาเป็นสื่อความหมายก็ได้ แต่จะไม่ลึกซึ้งเป็นจริงเป็นจังเท่ากับการใช้ภาพประกอบ คำอธิบายนอกจากนี้ภาพแสดงแผนภูมิ กราฟ และแผนที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าถึงจุดที่ต้องการอธิบายได้รวดเร็วขึ้น

1.3 อธิบายเรื่อง ภาพบางภาพสามารถจะบอกเรื่องราวของเหตุการณ์ได้ทั้งหมดโดยอาศัยคำอธิบายเพียงเล็กน้อย

ส่วนประกอบของภาพไปได้ ภาพประเภทนี้ใช้มากในนิตยสารภาพโดยเฉพาะ เช่น นิตยสารท่องเที่ยว นิตยสารเฟอร์นิเจอร์ นิตยสารตกแต่งต่างๆ เป็นต้น

1.4 แสดงความต่อเนื่องของเรื่องราว จะเห็นได้จากนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ที่ต้องการให้ผู้อ่านได้รับรสสัมผัสทางความรู้สึกที่แสดงออกทางภาพถ่าย เช่น ภาพแสดงลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับผู้ประสบภัยพิบัติ หรือภาพแสดงความเคลื่อนไหวของบุคคลสำคัญ ภาพเหล่านี้สามารถสื่อความหมายทางความรู้สึกได้มากกว่าการบรรยาย บางฉบับจะเลือกการสื่อสารโดยใช้ภาพการ์ตูนดำเนินเรื่อง ก็สามารถสร้างความสนใจให้กับผู้อ่านได้มากเช่นกัน

1.5 ช่วยการจัดหน้า เป็นที่ยอมรับว่าภาพทุกภาพมีบทบาทอย่างสำคัญในการออกแบบจัดหน้า กล่าวคือ ทำให้นิตยสารทุกหน้ามีจุดสนใจสู่เนื้อหาใกล้เคียงได้มาก จะสังเกตได้ว่านิตยสารที่ไม่มีภาพประกอบเลยจะแห้งแล้งไม่น่าหยิบอ่าน ในส่วนนี้เองที่ทำให้บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ของนิตยสารพยายามออกแบบตัวอักษร ชื่อเรื่องหรือเนื้อเรื่องให้มีขนาดต่างๆ กัน เพื่อให้มองเห็นส่วนประกอบแทนภาพได้อย่างหนึ่งในการจัดหน้าให้อ่าน

2.การคัดเลือกภาพ

ภาพประกอบที่จะนำมาใช้ลงพิมพ์ในนิตยสารหรือวารสาร นอกจากจะต้องพิจารณาเนื้อหาของภาพแล้วยังต้องคำนึงถึงภาพของภาพที่เหมาะสมสำหรับลงพิมพ์อีกด้วย

เพราะภาพเหล่านั้นต้องผ่านขั้นตอนการพิมพ์หลายชั้น เทคนิคการพิมพ์อาจทำให้ภาพที่ปรากฏในนิตยสารด้อยคุณภาพลงไปได้บ้างไม่มากนักน้อย ดังนั้นบรรณาธิการที่มีความละเอียดรอบคอบจะพยายามเลือกภาพที่มีคุณค่าสูงทั้งด้านเนื้อหาและเทคนิคการถ่ายภาพ ซึ่งควรมีคุณสมบัติดังนี้คือ

2.1 ความคมชัด ภาพที่จะใช้ควรมีความคมชัด และให้รายละเอียดได้หมด โดยปกติแล้ว บรรณาธิการจะไม่ใช้ภาพที่ไม่มีความชัดเจนลงพิมพ์ เพราะเมื่อผ่านกระบวนการพิมพ์แล้ว รายละเอียดของภาพอาจขาดหายไป ทำให้การสื่อความหมายไม่สมบูรณ์ได้เพราะฉะนั้นภาพต้นฉบับที่จะคัดเลือกลงพิมพ์จึงควรมีความคมชัดมากพอที่จะทำให้ภาพประกอบเรื่องมีคุณค่าจากการสื่อความหมายและมีความสวยงามด้วย

2.2 ความเข้ม ในที่นี้หมายถึง ภาพที่จะใช้ควรมีลักษณะของความเข้มของสี และสิ่งที่ปรากฏในภาพ (subject) เด่นชัดเช่น ถ้าเป็นภาพขาวดำ ก็ควรจะเห็นได้ชัดจนถึงความเข้มของสีที่แก่กว่าและความอ่อนกว่า แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าสีอ่อนกับสีแก่ต้องแตกต่างกันอย่างตัดกันจนเห็นได้ชัด แต่ควรให้มีความกระจ่างของแสงเงาให้ชัด

เพื่อที่ว่าเมื่อผ่านกระบวนการพิมพ์แล้วภาพที่ปรากฏก็ยังคงความชัดเจนอยู่ ภาพที่มีลักษณะความเหลื่อมล้ำของสีไม่แตกต่างกันมาก จะทำให้ภาพที่ปรากฏพร่ามัว เรื่องความแตกต่างของความเข้มของภาพนั้น สามารถจะทำได้โดยวิธีการอัดในหิ้งมือ บรรณาธิการควรจะสั่งให้ปรับความเข้มได้ตามความต้องการ

2.3 ขนาดของภาพ ภาพที่จะใช้พิมพ์นิตยสารควรเป็นภาพที่มีขนาดใหญ่ เพราะเมื่อนิตยสารให้ความสำคัญต่อภาพมาก รายละเอียดของภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าใช้ภาพเล็กๆมาอัดขยาย อาจทำให้ส่วนสำคัญบางส่วนเจือจางหายไป แต่ถ้าใช้ภาพขนาดใหญ่ เช่น ภาพ ขนาด 5 นิ้ว คูณ 7 นิ้ว หรือ 8 นิ้ว คูณ 10 นิ้ว แล้วนำมาย่อหรือตัดให้เล็กลง จะทำให้ได้รายละเอียดที่คมชัดกว่าเมื่อพิมพ์ออกสู่สายตาผู้อ่าน

2.4 ความมันเงา ภาพที่เป็นเวมมันมักจะได้รับความนิยมให้พิจารณาลงพิมพ์มากกว่าภาพที่มีผิวด้าน เพราะความหยาบของกระดาษจะทำให้เมื่อพิมพ์ภาพไปก็แล้วทำให้ขาดความคมชัดในรายละเอียดบางอย่าง การใช้ภาพที่มีผิวมันจะช่วยลดความพร่ามัวของภาพได้

โดยทั่วไปแล้ว ภาพที่เลือกใช้ในนิตยสารมัก จะได้รับการพิจารณาอย่างพิถีพิถันเป็นพิเศษกว่าภาพที่ใช้ในหนังสือพิมพ์ เพราะภาพประกอบมีความสำคัญต่อการทำนิตยสารมากกว่าและเนื่องจากว่าภาพถือเป็นส่วนดึงดูดความประทับใจเบื้องต้นจากผู้อ่าน ความคม จึงเป็นคุณสมบัติประการแรก ถ้าหากไม่สามารถจะเลือกคุณสมบัติในข้ออื่นๆ ได้ แต่บรรณาธิการจะพยายามให้ได้มาซึ่งภาพที่สมบูรณ์ที่สุดเสมอ

บทที่ 3

หลักเกณฑ์การออกแบบ

สิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ใช้ติดต่อกันระหว่างผู้ส่งข่าวและผู้รับข่าวโดยทั้งสองฝ่าย ไม่ได้อยู่ใกล้ชิดกัน ไม่ได้ยินเสียงกัน แต่สามารถสื่อความต้องการกันได้โดยอาศัยภาพ ตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่พิมพ์ลงบนวัสดุต่างถ้าการส่งข่าวสารนั้น มุ่งให้ผู้รับข่าวสารได้เพียงอย่างเดียวสิ่งพิมพ์นั้นๆ ก็อาจเป็นตัวหนังสือหรือภาพธรรมดาได้ เช่น โทรเลข จดหมาย และถ้าเป็นการมุ่งส่งข่าวสารโดยไม่ได้รับผู้รับโดยตรง แล้วผู้ส่งต้องการให้เป็นที่รับรู้ของคนทั่วไป ก็จำเป็นต้องทำให้สิ่งพิมพ์นั้น มีความน่าสนใจที่จะอ่าน ดู ศึกษามากยิ่งขึ้นจึงเป็นเหตุให้ต้องการการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ให้มีรูปแบบสีสัน และความสวยงามหลากหลายชนิดขึ้นเพื่อมุ่งสร้างเสริมความสนใจของผู้รับในข่าวสาร และ ผู้พบเห็นโดยทั่วไป และที่สำคัญคือ ทำให้เกิดความรับรู้ในข่าวสารด้วย

สื่อสิ่งพิมพ์ที่ได้รับการออกแบบที่ดีจะสามารถแพร่กระจายข่าวสารต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว และอยู่กับผู้รับ ได้นานกว่าสื่ออื่นๆ เพราะผู้รับสามารถเก็บรักษาไว้อ่านศึกษาชมได้เป็นเวลานาน และหากได้รับการออกแบบที่สวยงาม และมีประโยชน์ใช้สอยด้วยก็ทำให้ผู้รับปรารถนา ที่จะเก็บไว้ตลอดไป ซึ่งจะเกิดประโยชน์ในการโฆษณาเผยแพร่เป็นอย่างยิ่ง เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือ ภาพ ปฏิทิน โปสเตอร์

การออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ จึงเป็นเรื่องสำคัญ และ จำเป็นที่ผู้ปฏิบัติงาน ทางด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ ด้วยการเผยแพร่สิ่งพิมพ์ทุกสาขา จะต้องคำนึงถึง ถึงแม้ว่าในปัจจุบันสื่อสิ่งพิมพ์จะมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ มาเป็นผู้แข่งขันก็ตาม แต่สื่อสิ่งพิมพ์ก็ยังคงมีความสำคัญ และจำเป็นต้องใช้อยู่เสมอ

หลักเกณฑ์การออกแบบ

การออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นการทำให้สามารถใช้สื่อสิ่งพิมพ์ได้ตามวัตถุประสงค์ของการใช้งานมากยิ่งขึ้น กล่าวโดยทั่วไปแล้วการออกแบบ เป็นการกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ลงบนพื้นที่ว่างเปล่าและจัดให้ทุกสิ่งมีความประสมกลมกลืนกัน และสอดคล้องกันเนื้อหาและเป้าหมายของการใช้สื่อสิ่งพิมพ์นั้นๆ อย่างมีระเบียบการจัดวางองค์ประกอบของภาพอย่างไม่เป็นระเบียบจะทำให้ผู้ชมจับความไม่ได้ชัดเจน ว่าภาพนั้นหรือสิ่งพิมพ์นั้น มุ่งหมายให้เข้าใจอย่างไรในการออกแบบนั้น ผู้ออกแบบจะกำหนดแบบระยะที่เหมาะสมพอดีและมองเห็นภาพความเชื่อมโยง ระหว่างองค์ประกอบในภาพเพื่อให้องค์ประกอบทั้งหมดแสดงความหมายโดยส่วนรวมอย่างเดียวกันหรือส่งเสริมกันและกันได้

หลักเกณฑ์ทั่วไปของการออกแบบทั่วไปมีดังนี้

1. ส่วนสัดส่วน (Proportion) งานชิ้นแรกของการออกแบบ สื่อสิ่งพิมพ์ก็คือการกำหนดสัดส่วนของงานที่จะออกแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการใส่องค์ประกอบให้เหมาะสมการกำหนดกรอบ ขอบเขตหรือขนาดไว้ ก็เป็นการกำหนดสัดส่วนอย่างหนึ่งโดยทั่วไป การกำหนดสัดส่วนมีความหมาย 2 ประการคือ

1.1 เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ ในเรื่องของขนาดระยะหรือพื้นที่ระหว่างของ 2 สิ่ง เช่น กว้าง-ยาว ใหญ่-เล็ก

1.2 เป็นเรื่องการเปรียบเทียบขององค์ประกอบย่อย และ ภาพรวมขององค์ประกอบทั้งหมด การกำหนดอัตราส่วนระหว่างความกว้าง ความสูง ของภาพ เป็นการกำหนด สัดส่วน อย่างหนึ่งที่อยู่อกแบบต้องคำนึงถึงกล่าวคือ ไม่ควรกำหนดสัดส่วนให้เป็นรูปสี่เหลี่ยม จตุรัสหรือ สี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด 1:2 เพราะจะดูไม่น่าสนใจและเป็นรูปที่เห็นได้ง่ายว่าเป็นอัตราเช่นนั้น แต่การกำหนดให้ดูไม่ชัดเจนว่า เป็นอัตราส่วนเท่าใดแน่เช่น 1:3, 2:3, 3:5 หรือ 5:8 จะดูสวยงามและน่าสนใจมากกว่า

การจัดองค์ประกอบของภาพ หรือ หน้าให้มีสัดส่วนต่าง ๆ กัน เรียกความสนใจและแปลกตากว่าการใช้สัดส่วนที่ใกล้เคียงกันหรือเท่ากันไปหมด

2. ความสมดุลย์ (Balance) หมายถึง การจัดวางตำแหน่งขององค์ประกอบต่างๆ ในภาพให้มีความเท่ากันทำให้ไม่เกิดความรู้สึกว่าองค์ประกอบของภาพนั้นหนักไปทางใดทางหนึ่ง น้ำหนักของภาพนั้น ขึ้นอยู่กับขนาด รูปร่างความเข้มและสีดังจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบขนาดใหญ่ จะดูหนักกว่าองค์ประกอบขนาดเล็ก รูปวงกลม ดูมีน้ำหนักกว่ารูปสี่เหลี่ยม สิ่งที่มีสีเข้มจะให้น้ำหนักกว่าสีอ่อน เช่น องค์ประกอบสีดำ ขนาดเล็ก จะดูมีน้ำหนักกว่าองค์ประกอบขนาดใหญ่แต่สีอ่อนกว่าเป็นต้น ดังนั้น การจัดวางตำแหน่งองค์ประกอบให้ดูไม่หนักไปข้างใดข้างหนึ่ง จึงเป็นสิ่งที่จะต้องใช้พิจารณา แต่ก็เป็นการยากที่จะกำหนดตายตัว ลงไปว่าจะต้องกำหนดตำแหน่งไว้ที่ใด อย่างไร ไม่มีสูตรคำนวณในกรณีนี้ แต่ประสบการณ์ และการใช้สายตา พิจารณาจะช่วยในการ

การทดสอบว่าการวางตำแหน่งขององค์ประกอบต่างๆ มีความสมดุลย์ได้สัดส่วนกัน หรือมีความเหมาะสมในการออกแบบ สื่อสิ่งพิมพ์ หรือไม่ว่าจะทำอย่างง่าย ๆ ด้วยการรื้อตามองในระยะห่างหลายๆฟุต ซึ่งจะมองไม่เห็นรายละเอียดของภาพ แต่จะมองเห็นเฉพาะส่วนประกอบใหญ่ๆ ที่มีน้ำหนักเท่านั้นซึ่งจะทำให้พิจารณาได้ว่ามีส่วนใดใหญ่ไปเล็กไป เข้มไปหรืออ่อนไป หรือ หนักไปทางด้านใดด้านหนึ่งได้ ความสมดุลย์ขององค์ประกอบของภาพแบ่งได้ 2 ชนิดคือ

2.1 ความสมดุลงานซัด-ขวาเหมือนกัน (Symmetrical Blance) ได้แกการจัดวางองค้ประกอบของภาพไว้ในตำแหน่งที่ซัดซ้าย และ ซัดขวา ที่มีภาพลักษณะเหมือนกัน

2.2 ความสมดุลงานซัด-ขวา ไม่นเหมือนกัน (Asymmetrical Blance) เป็นการจัดวางองค้ประกอบของภาพที่ใช้วิธีจัดใหองค้ประกอบที่มีน้ำหนกต่าง ๆ กันไว้ในตำแหน่งซัด-ขวาที่เมือมองรวมกันแล้วจะให้ค่าน้ำหนกภาพเท่ากันรอบจุดกึ่งกลางของสายตา (Optical Ceter)

โดยทั่วไปแล้วการจัดแบบที่ 2.2 จะให้ความรู้สึกมากกว่าเพราะเป็นการเปรียบเทียบและใช้รูปทรงขององค้ประกอบต่าง ๆ มาจัดแบ่งน้ำหนกของภาพ

แต่อย่างไรก็ตามการจัดทั้งสองแบบ ยังมีที่ใช้แตกต่างกัน เช่น ถ้าเป็นการจัดภาพเพื่อให้แสดงถึงความภูมิฐาน น่าเชื่อถือ เช่น แผ่นโฆษณาของธนาคาร บริษัทประกันภัย สถาบันต่าง ๆ การจัดแบบที่ 2.1 จะให้ความรู้สึกดังกล่าวมกกว่า แต่ทั้งนี้ต้องดูลักษณะองค้ประกอบ ลักษณะของตัวหนังสือ และข้อความหลัก และข้อความอื่นมาประกอบลักษณะของตัวหนังสือ และข้อความหลัก และข้อความอื่นมาประกอบการวางตำแหน่งด้วย

3. ความแตกต่าง (Contrast) การสื่อข้อความใด ๆ ก็ตามมักมีการเน้นให้เห็นความสำคัญข้อความใด ข้อความหนึ่ง มากกว่าข้อความอื่น เพื่อแสดงจุดสำคัญของเรื่องซึ่งความคิดที่จะให้มีการเน้นข้อความใดนั้น จะต้องการวางแผนล่วงหน้า เพื่อจะได้จัดทำให้ถูกตามลักษณะของสื่อที่ใช้ออกไป และในทำนองเดียวกัน ในสื่อสิ่งพิมพ์ก็ต้อมีการเน้น ส่วนในส่วนหนึ่งเพื่อเร้าความรู้สึกซึ่งอาจจะทำได้โดยการใช้ขนาด รูปร่าง สี และ ทิศทางที่แตกต่างจากองค้ประกอบอื่น ๆ ที่อยู่โดยรอบ เพื่อทำให้เกิดความเด่นขึ้น

3.1 การเน้นความแตกต่างโดยขนาด โดยการใช้นาขนาดของภาพหรือข้อความที่ต้อการเน้นให้มขนาดใหญ่มากกว่าปกติ มักพบในงานโปสเตอร์โฆษณา ปกหนังสือ และงานโฆษณาต่าง ๆ เพราะโดยธรรมชาติของมนุษย์แล้วจะมองและให้ความสนใจในสิ่งของที่มีขนาดใหญ่มากกว่าสิ่งของที่มีขนาดเล็ก ถ้าของสองสิ่งอยู่ใกล้กัน

3.2 การเน้นความแตกต่างโดยรูปร่าง ในบางกรณีการใช้นาขนาดที่แตกต่างกันเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ อาจต้อใช้วิธีสร้างองค้ประกอบภาพให้มีรูปร่างที่ต่างกันออกไปด้วย ซึ่งอาจทำได้โดยการบัง (crop) ภาพบางส่วน การใช้ภาพฮาฟโทน หรือการใส่สกรีนขนาดต่าง ๆ เข้าช่วยในการทำตัวอักษรหรือสร้างภาพด้วย

3.3 การเน้นความแตกต่างโดยการใช้ความแก่-อ่อนของสีของภาพ ภาพที่ใช้พิมพ์บางภาพจะมีความสวยงามน่าสนใจมากขึ้นหากกำหนดให้แต่ละส่วนมีความเข้ม-แก่อ่อนไม่เท่ากัน จะช่วยให้เห็นความลึกความชัดของภาพได้ดีขึ้น

3.4 การเน้นความแตกต่างด้วยทิศทาง ความมุ่งหมายของการใช้ทิศทางในการสร้างความสนใจ หมายถึงการใช้ทิศทางในการชี้แนะผู้อ่านให้ติดตามข้อความที่ต้องการสื่อความหมายไปตามลำดับ ดังภาพประกอบ

ข้อความพาดหัวทางด้านบนภาพจะไปสิ้นสุดข้อความที่ด้านขวามือ และจะถูกชักนำมาสู่ข้อความข้างล่างโดยเส้นทแยงมุมและเมื่อจบข้อมูลสุดท้ายแล้วถึงข้อมูลปิดท้าย

ในชีวิตประจำวันทั่วไปเราจะเห็นความแตกต่างของเส้นในแนวตั้งและแนวนอนเสมอ เช่น เส้นระดับพื้นดิน และตึกสูง พื้นดินและต้นไม้ สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ หน้าพิมพ์หรือกรอบสี่เหลี่ยม จะทำหน้าที่เป็นกรอบที่กำหนด ทิศทางในองค์ประกอบภาพว่าจะอยู่ในแนวตั้งหรือแนวนอน

4. ลีลา (RHYTHM) คำว่าลีลา ในการออกแบบสามารถกำหนดได้ 2 วิธี

4.1 โดยการกำหนดให้มีองค์ประกอบ ที่มีรูปแบบเดียวกันเรียงซ้ำกัน ความแตกต่างกันในรูปแบบที่วางมีไม่มากนัก เพื่อให้ผู้อ่านไม่สับสนเพราะมีรูปแบบคล้ายคลึงกัน และทำให้การดูเป็นไปอย่างต่อเนื่องมากขึ้น

4.2 โดยการใช้เส้นเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงลีลาของภาพ ว่ามีทิศทางหรือลีลาในการอ่อนไหวขององค์ประกอบ ไปทางทิศใดแต่ทั้งนี้การใช้เส้นต้องมีจุดมุ่งหมายของการสนใจให้ชัดเจน จากองค์ประกอบหนึ่งไปยังอีกองค์ประกอบหนึ่ง เพื่อเน้น

5. ความมีเอกภาพ (unity) "องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบที่นำมาใช้ในการออกแบบอาจมีความแตกต่างกันออกไป แต่เมื่อนำมาประกอบกันเข้าเป็นภาพรวม จะต้องมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน และต่อจุดประสงค์รวมกันของการออกแบบทั้งหมด เพื่อมุ่งให้เกิดผลอย่างเดียวกัน หรือมีเอกภาพมากขึ้นในการออกแบบ ถ้าภาพโฆษณาใดไม่มีเอกภาพของตนเองแล้วย่อมไม่สามารถแสดงให้เห็นจุดมุ่งหมายของการออกแบบให้เห็นอย่างเด่นชัดว่ามุ่งให้เกิดผลอย่างไร"⁵

ภาพซ้ายไม่มีเอกภาพในการจัดลำดับ ส่วนในภาพขวาเมื่อนำองค์ประกอบมาจัดเข้ากลุ่มให้เป็นระเบียบยิ่งขึ้น

ความมีระเบียบในการวางรูปแบบ พัฒนาขึ้นมาจากการไม่เป็นระเบียบ โดยการจัดกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันเข้าด้วยกัน อาจใช้เทคนิคต่าง ๆ มาช่วยได้เช่น การใส่สกรีนเป็นแบบคร่าวด์วางภาพให้หลวมกัน ใช้เส้นตัด ใช้กรอบภาพเพื่อการแบ่งกลุ่ม

6. ความผสมกลมกลืน (harmony) การออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์นั้นผู้ออกแบบจะต้องให้องค์ประกอบของภาพให้มีความผสมกลมกลืนกันและได้ผลตามความต้องการหลัก 2 ประการคือ

- 1) รูปแบบที่ออกมาจะต้องสะดุดตาผู้ชม
- 2) ในขณะเดียวกันภาพรวมทั้งหมดจะต้องสื่อความหมายหรือให้ผลในการมองเป็นสิ่งเดียวกัน

ความผสมกลมกลืนของการออกแบบทำให้ภาพมีลักษณะสวยงามและสบายตา ในขณะที่เดียวกันการใช้ความแตกต่างช่วยเป็นการเร้าความสนใจด้วยการเน้นให้เห็นความแตกต่างขององค์ประกอบ แต่อย่างไรก็ตามการออกแบบที่ดีนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การใช้งานของแบบนั้น ๆ เป็นสำคัญ และในบางครั้งอาจทำให้การเน้นความแตกต่างเห็นเด่นออกมาจากความผสมกลมกลืนได้เช่นกัน

ความผสมกลมกลืนของการออกแบบนั้นจะพบจากการผสมกลมกลืนกันของสี รูปทรงขององค์ประกอบต่าง ๆ และแบบตัวอักษรของการออกแบบแต่ละแบบ เช่น ในหน้าหนังสือหน้าหนึ่งจะเห็นว่าถ้าใช้แบบตัวอักษรที่มีรูปแบบเดียวกันทั้งหน้า แต่ใช้ขนาดและความหนาของตัวอักษรแตกต่างกัน อาจมีการใช้ตัวเอนหรือมีลวดลาย ประกอบตามมุมหน้าได้ตามสมควร ซึ่งเป็นความผสมกลมกลืนกันของน้ำหนัก แต่หากใช้แบบตัวอักษรหลายแบบในหน้าเดียวกัน และหลายขนาดมากเกินไป แล้วก็จะทำให้ผู้อ่านรู้สึกและซังกเป็นช่วง ๆ หรือไม่สะดวกในการอ่าน และไม่อยากติดตาม

7. การจัดวางรูปร่าง (lay-out shape) การจัดวางองค์ประกอบของภาพหากจัดให้เป็นบล็อกสี่เหลี่ยมหรือเป็นรูปทรงใดรูปทรงหนึ่งชัดเจนจนเกินไป จะทำให้เป็นที่น่าสนใจน้อยกว่าการจัดให้อยู่ในรูปแบบที่ไม่แน่นอน แต่อย่างไรก็ตามรูปแบบที่ไม่มีขอบเขตแน่นอนนั้นจะต้องมี จุดที่สัมผัสกับกรอบของภาพแต่ละด้าน (4 ด้าน) เพื่อให้อยู่ในขนาดและขอบเขตที่เป็นไปตามข้อกำหนดของแผ่นภาพนั้น

ข้อควรระวัง

ผู้ที่ทำหน้าที่ในการออกแบบใหม่ ๆ ควรคำนึงถึงหลัก พื้นฐานในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ไว้ดังนี้ คือ

1. การออกแบบนั้นเป็นการออกแบบเพื่อการนำไปใช้งาน มิใช่เป็นการทำงานศิลปะทั่วไปที่คำนึงถึงผลทางด้านศิลปะเป็นสำคัญ
2. การออกแบบเป็นการสร้างสรรค์งานเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความรู้สึกพอใจหรือโน้มน้าวใจผู้ดูให้เป็นไปอย่างที่เราต้องการ มิใช่เพื่อความพอใจของผู้ออกแบบเอง หรือเพื่อเป็นการพิสูจน์ความสามารถของผู้ออกแบบว่าเก่งกล้าในงานศิลปะ
3. การจัดองค์ประกอบของภาพเป็นการกระทำเพื่อเป็นการบอกกล่าว ชี้แนะ ให้ความบันเทิง ให้ข่าวสารให้ความรู้แก่ผู้อ่านตามวัตถุประสงค์ของสื่อสิ่งพิมพ์นั้น ๆ

บทที่ 4

ภาพประกอบเชิงจินตภาพ

4.1 ความหมายของภาพประกอบเชิงจินตภาพ

“เป็นภาพประกอบประเภทหนึ่งที่น่าเอาจุดเด่น จุดที่น่าสนใจหรือใจความสำคัญของเนื้อเรื่องในช่วงนั้นๆ มาถ่ายทอดให้เป็นภาพ ซึ่งมุ่งแสดงถึงบรรยากาศ โทนสี อารมณ์ ความรู้สึก บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยของตัวละคร โดยมีได้เล่าถึงเรื่องราวโดยตรงแต่สามารถช่วยให้ผู้ดูจินตนาการของตัวเองในการสร้างความรู้สึกต่อภาพนั้นๆ ต่อไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และมุมมองทางศิลปะของผู้ดูด้วย

รูปแบบการนำเสนอภาพประกอบในลักษณะนี้เป็นการนำเสนอภาพที่เอื้อต่อการจินตนาการของผู้อ่านโดยที่มีได้กันขอบเขตทางความคิดให้เป็นไปตามทัศนคติและมุมมองของผู้ออกแบบและผู้ประกอบ”⁶

4.2 ความแตกต่างระหว่างภาพประกอบ Descriptive กับภาพประกอบแบบ Suggestive

ลักษณะของภาพประกอบเชิงพรรณนา Descriptive

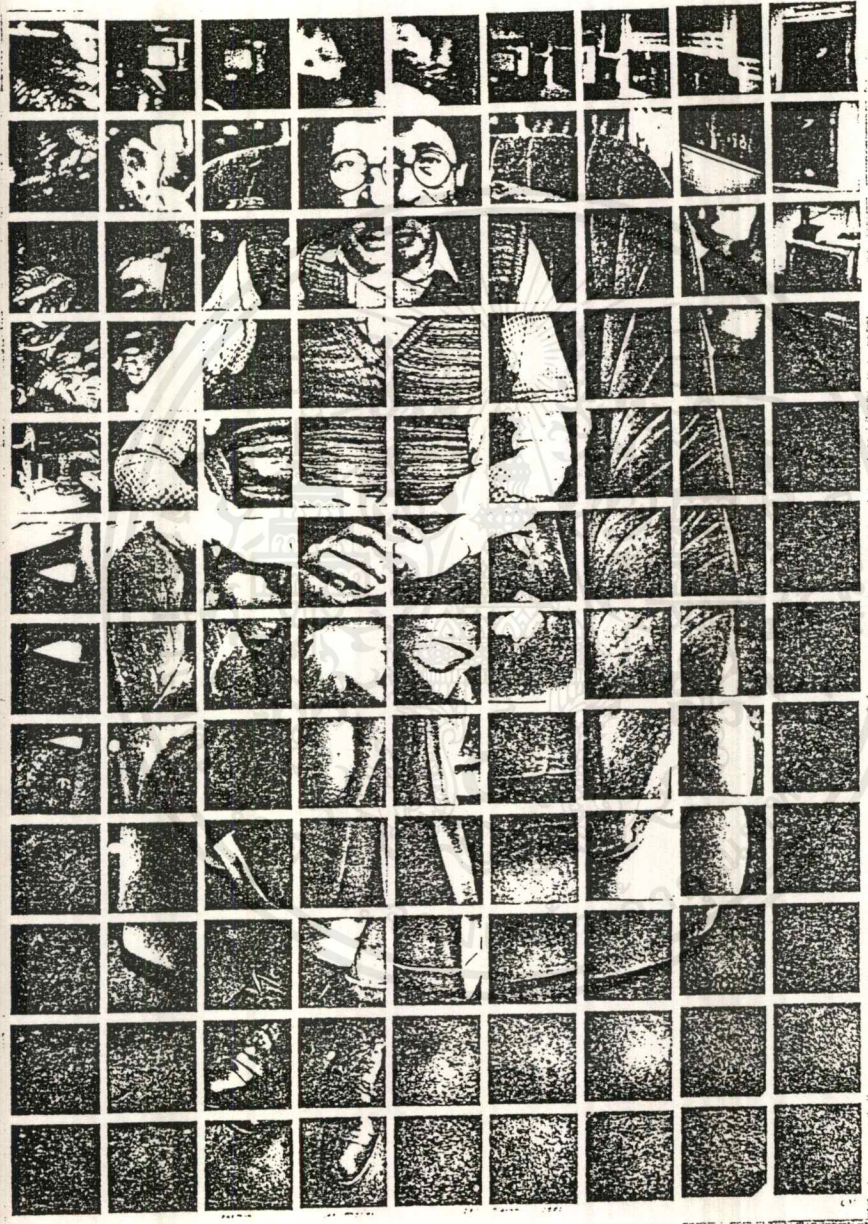
1. สามารถเข้าใจได้ง่าย ทำให้ทราบว่าผู้วาดต้องการนำเสนอในแง่มุมมองไหน
2. ผู้วาดสามารถนำเสนอได้โดยไม่ต้องนำเรื่องราวไปที่ความอีกครั้งหนึ่ง
3. เป็นการกำหนดความคิดของผู้ดูทำให้ไม่สามารถจินตนาการตามความคิดของตนเองได้ เนื่องจากภาพมีจุดประสงค์เพื่ออธิบายความโดยตรง

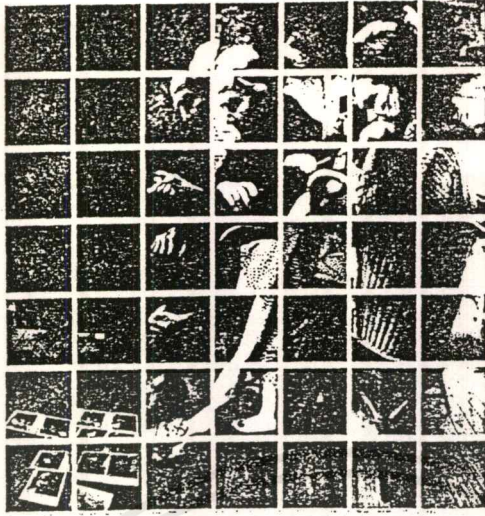
ลักษณะของภาพประกอบเชิง Suggestive

1. ภาพเข้าใจยากเนื่องจากการถ่ายทอดบรรยากาศ โทน และอารมณ์โดยรวมๆ
2. มีการวิเคราะห์ตีความมโนหาส่วนที่สำคัญของเรื่องจึงจะนำมาออกแบบ
3. ไม่มีการกำหนดขอบเขตทางความคิดจึงสามารถจินตนาการภาพไปได้โดยที่มีภาพเป็นเหมือนตัวกลางที่เชื่อมระหว่างจินตนาการของผู้เขียนกับจินตนาการของผู้อ่าน

ตัวอย่างงานที่ศึกษา

หมวดภาพที่ 1

ภาพที่ 1.1 Kasmin Los Angeles 28th March 1982⁷

ภาพที่ 1.2 "Noya+Bill Brandt With Self Portrait"⁸

Fig. 12. Luncheon at the British Embassy Tokyo Feb 16th 1983, 1983 (pl. 89)

ภาพที่ 1.3 "Luncheon at the British Embassy Tokyo"⁹

⁸ David Hockney. HOCKNEY'S PHOTOCOLLAGES. New York: Holt Rinehart and Winston, 1996. หน้า 108.

⁹ David Hockney. HOCKNEY'S PHOTOCOLLAGES. New York: Holt Rinehart and Winston, 1996. หน้า 110
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ในนามของมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยไม่ได้รับประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

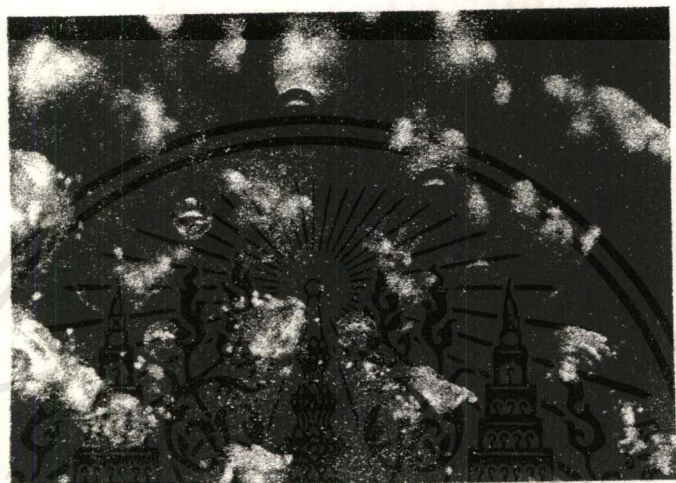

ภาพที่ 1.4 'Ruth Leserman'¹⁰

¹⁰ David Hockney. HOCKNEY'S PHOTOCOLLAGES. New York: Holt Rinehart and Winston, 1996. หน้า 110.
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในวงการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

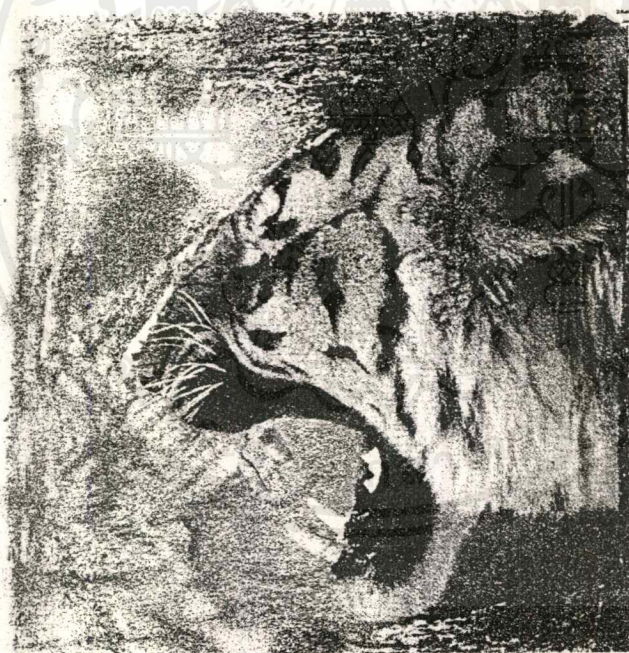
ปรับปรุงแบบร่างครั้งที่ 1

หมวดภาพที่ 2

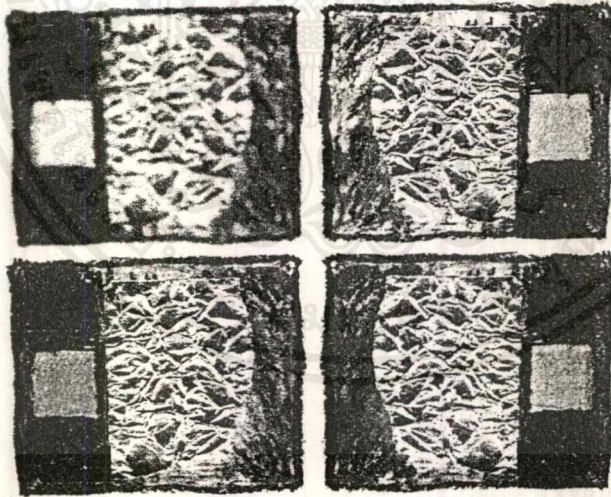
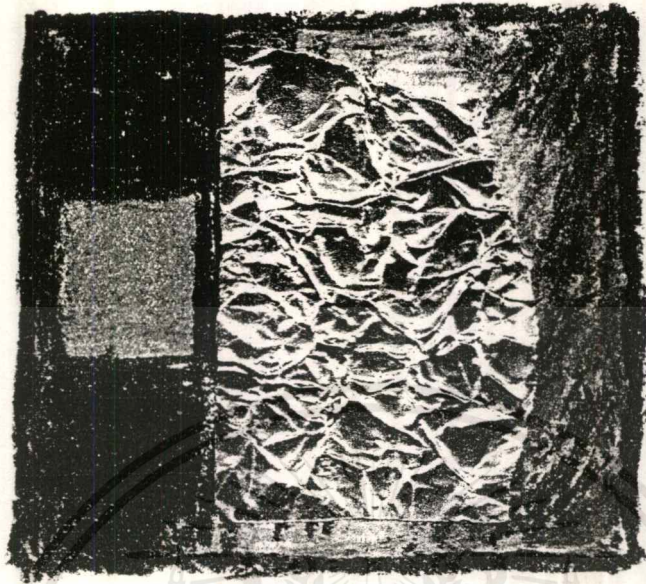
ภาพที่ 2.1 หลังจากตกแต่งภาพแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 หลังจากตกแต่งภาพแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.3 หลังจากตกแต่งภาพแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

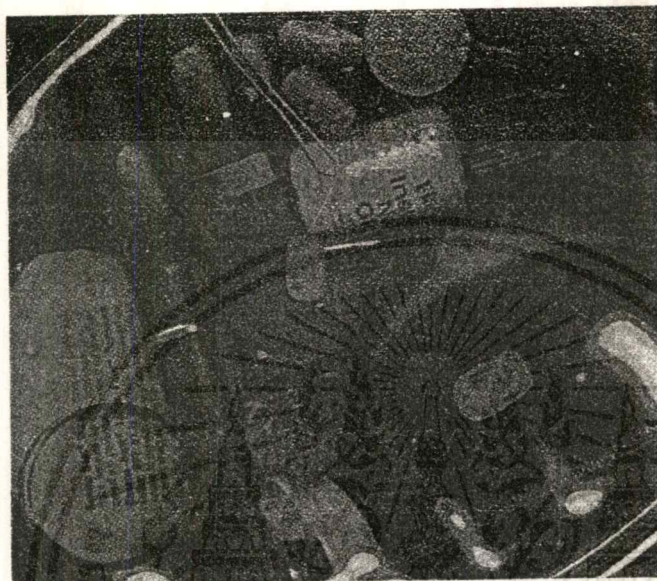

ภาพที่ 2.4 หลังจากตกแต่งภาพแล้ว

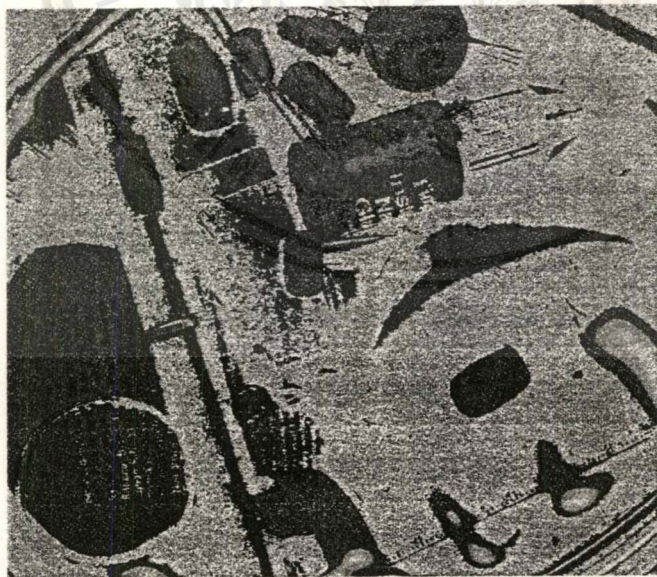
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างปรับปรุงครั้งที่ 2

หมวดภาพที่ 3

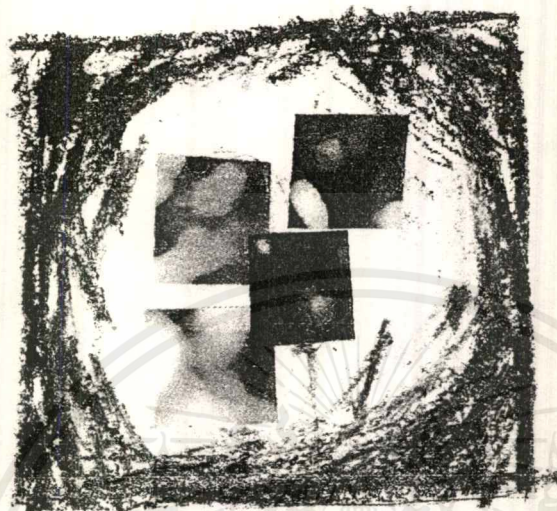

ภาพที่ 3.1 แบบร่างที่สร้างขึ้น สำหรับการทดลองเทคนิค
เป็นแบบร่างที่พยายามสื่อความหมายสำหรับหนังสือ โอ้อลิส ในตอนต่างๆ

ภาพที่ 3.2 หลังจากใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

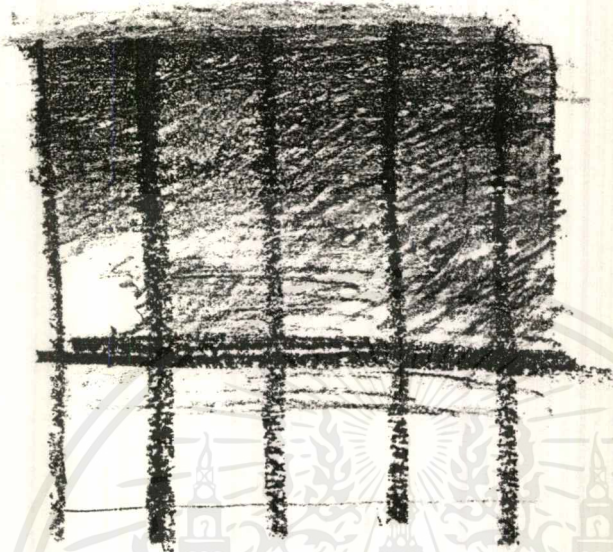

ภาพที่ 3.3 แบบร่างตอนที่อิลิสกำลังจะกลับมามีชีวิตใหม่ เป็นคนใหม่

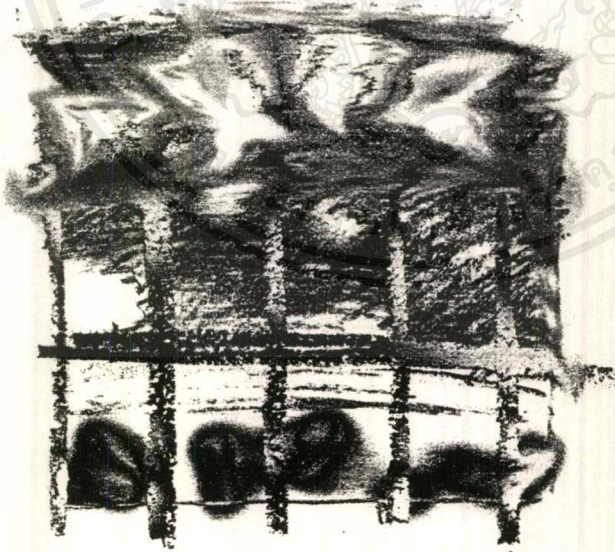

ภาพที่ 3.4 หลังจากใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

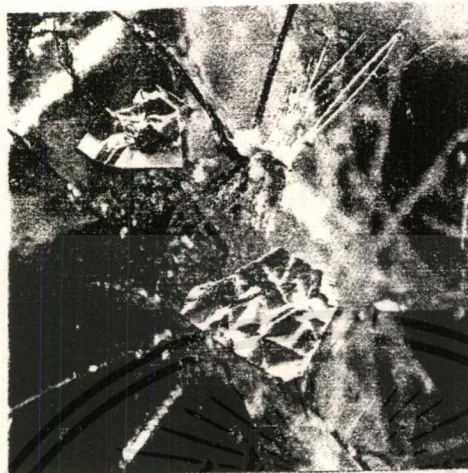

ภาพที่ 3.5 ฉันทเหมือนโดนขังไว้ ไร้ซึ่งอิสระภาพ โลกแห่งความสนุกสนานรออยู่

ภาพที่ 3.6 หลังจากใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 ความผกผันที่เกิดจากโชคชะตาแก่ล้งเธอ..ช่วงเวลาที่ฉันเศร้าใจ
ฉันไม่เคยคิดว่าโรเจอร์ ยังรักฉันอยู่ เขาจูบฉัน...

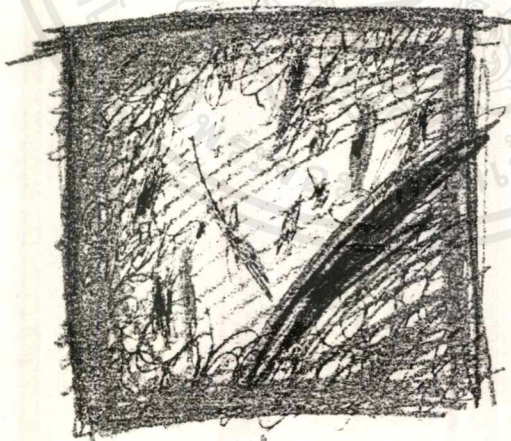

ภาพที่ 3.8 หลังจากใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.9 ดาฉันเฝ้ามองแสงสีที่อยู่เบื้องหน้า โอ..มันช่างวิเศษเหลือเกิน
ฉันไม่สามารถจะทรงตัวยืนได้ ไม่สามารถแม้จะหันไปพูดกับใครๆ

ภาพที่ 3.10 หลังจากใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างปรับปรุงครั้งที่ 3

หมวดภาพที่ 4

ภาพที่ 4.1 SKETCH โดยการสร้างเป็นโมเดลก่อน แล้วถ่ายรูป

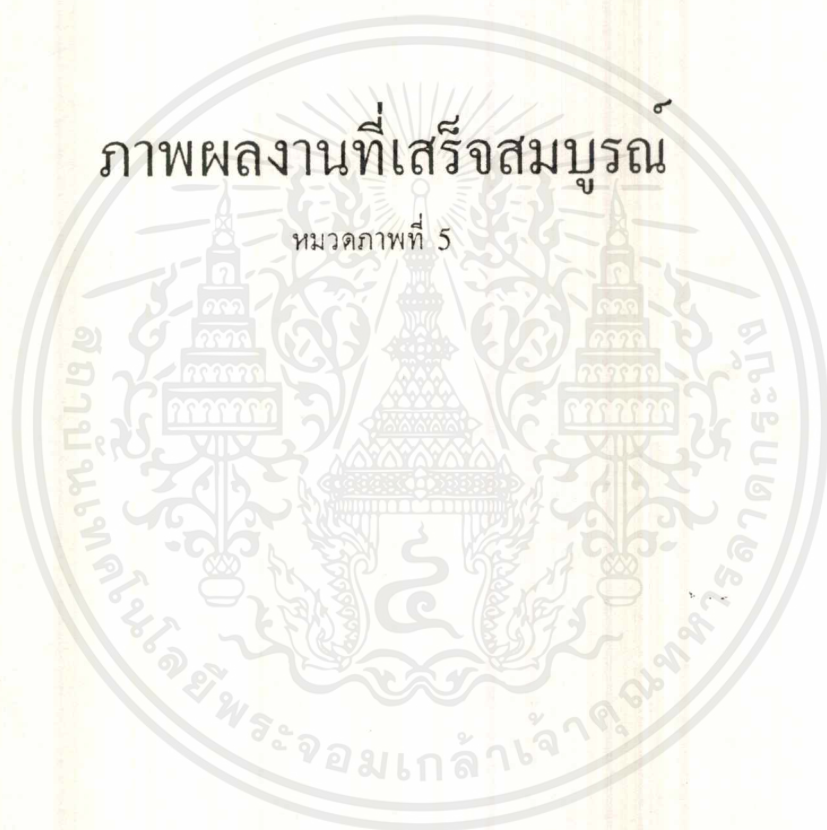

ภาพที่ 4.2 หลังจากใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์ ภาพนี้ถ่ายขณะที่มีลูกแก้วแล้ว
และนำมาตกแต่งอีกที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

หมวดภาพที่ 5

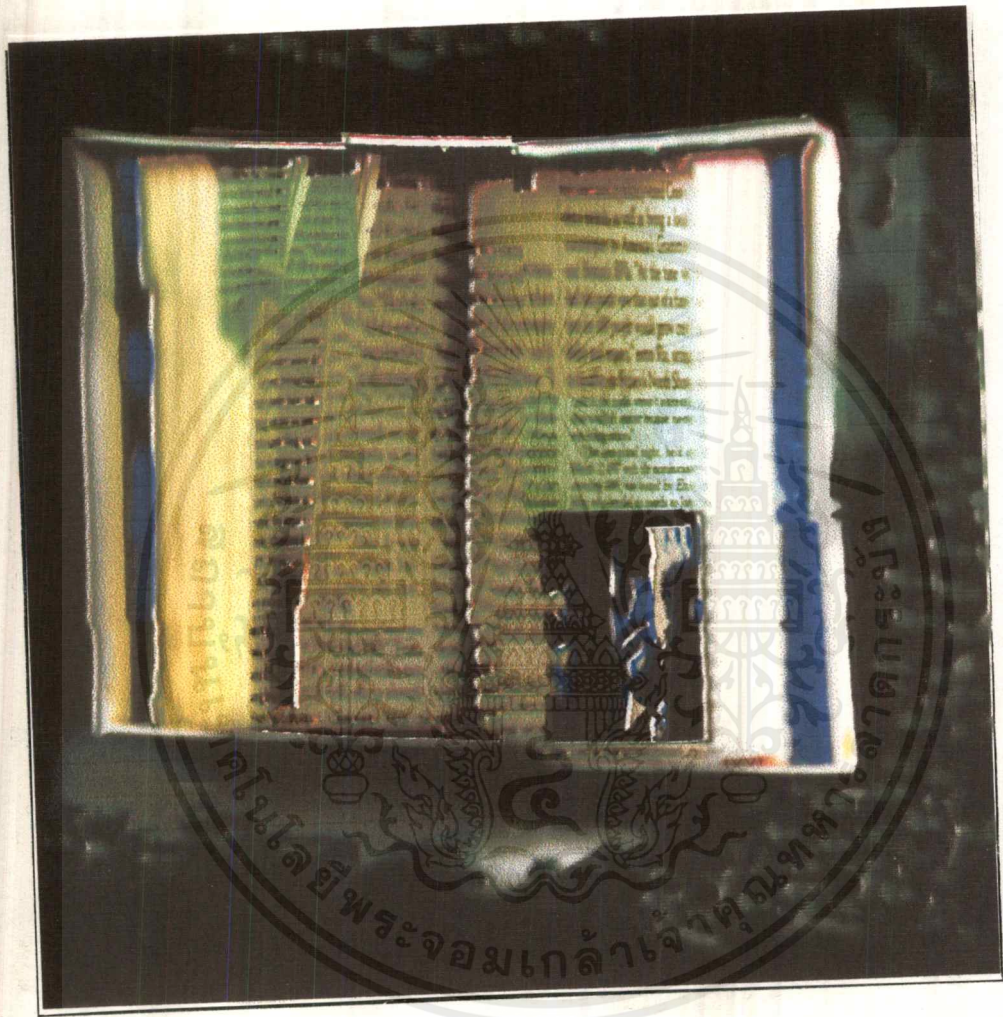

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

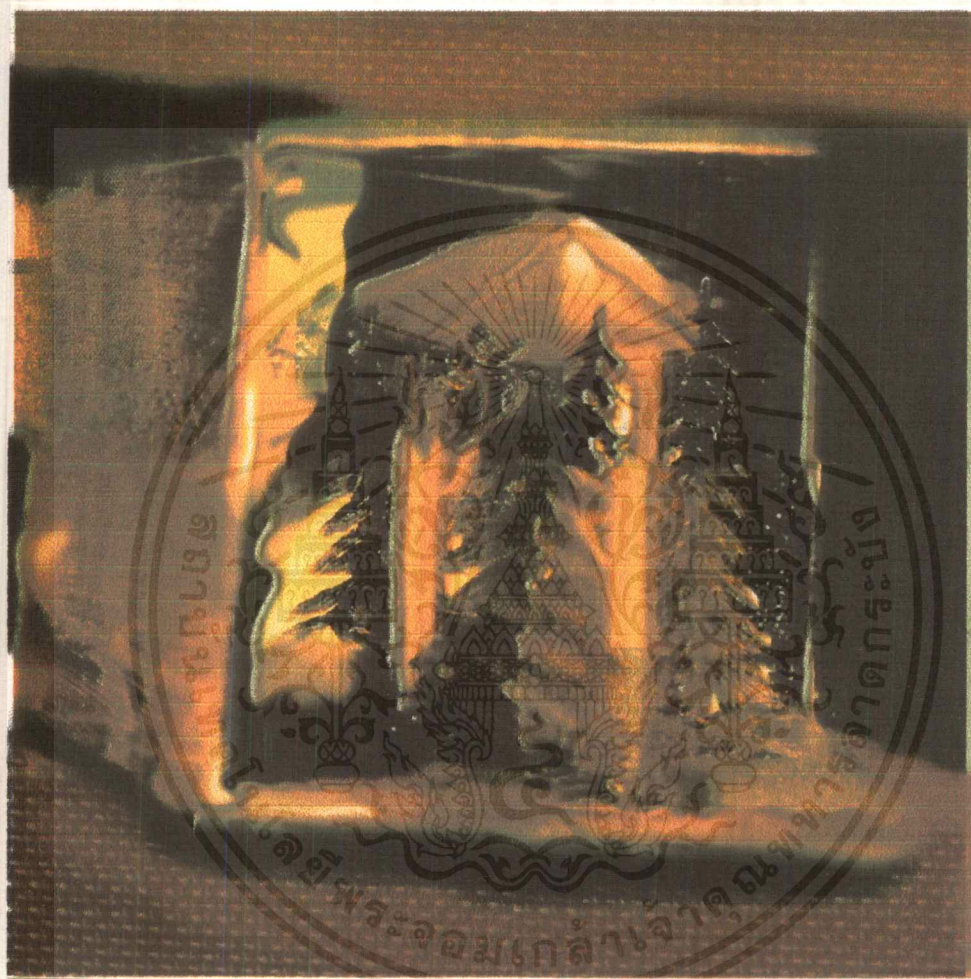
ภาพที่ 5.1 ไปโรงเรียนเหมือนกับฝันร้าย ฉันกลัวทุกครั้งที่ยื่นหน้าไปทางมุมห้องจะพบ
 ใบหน้าของโรเจอร์ ฉันกลัวที่จะได้พบเขา
 ฉันแคร้มัน แคร้มากเสียด้วย จนอกแทบระเบิด เป็นไปได้อย่างไรกัน ทั้งๆที่อับอาย
 ต่ำต้อย เจ็บปวดร้าวราน ทำไมโรเจอร์ถึงทำกับฉันได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.2 หนังสือเป็นเสมือนส่วนหนึ่งของชีวิตฉัน ชีวิตมีค่าอย่างมหาศาล ชีวิตคือสิ่งมหัศจรรย์
 น่าตื่นตะลึง ฉันอยากเห็นสิ่งที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังมุมทุกมุมข้างหน้า มุมอื่นๆ
 พลิกต่อไปจนทนไม่ไหวอีกแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

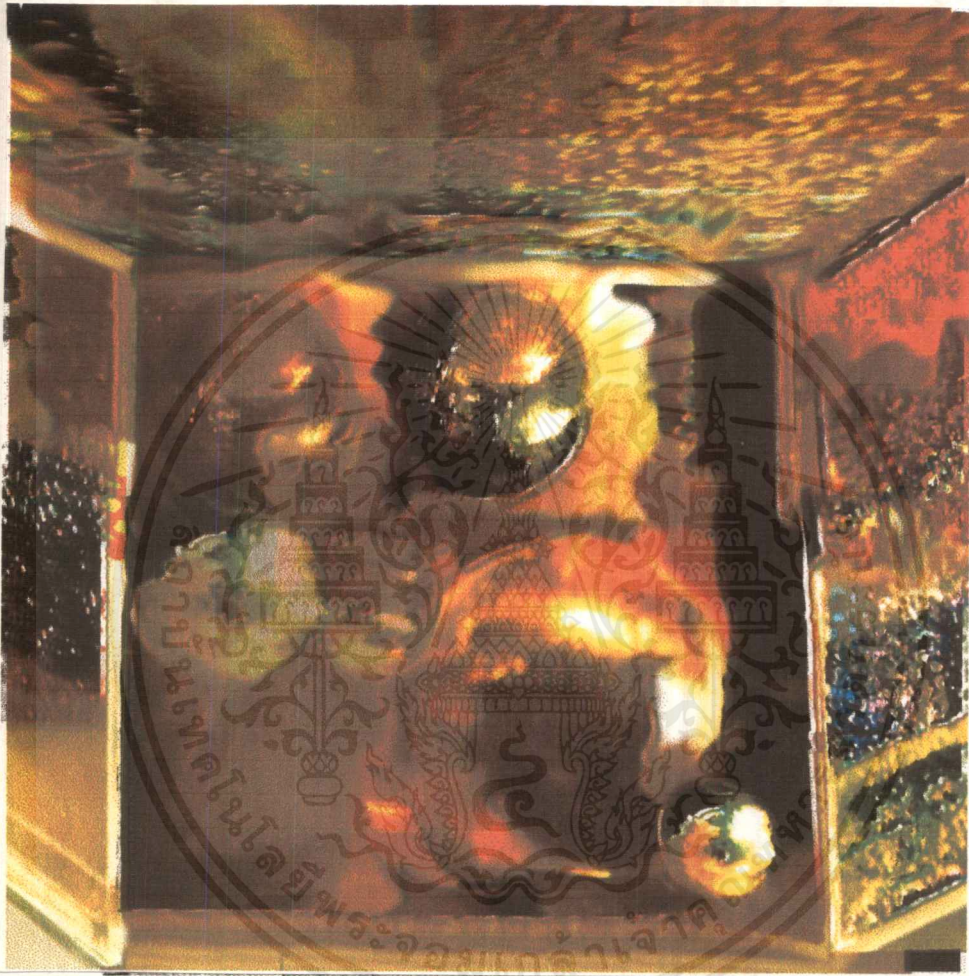
ภาพที่ 5.3 ฉันหัวเราะร้องไห้ คร่ำครวญอยู่ในห้องนี้ ฉันรักผู้คนและสิ่งของในบ้าน จึงเกลียดพวกเขา เราจะเหมือนเดิมในบ้านหลังใหม่ ? โอ..พ่อแม่ที่รัก เราอาจทำผิด..เรากำลังจะจากไปโดยทั้งสิ่งต่างๆ ไร้เบื้องหลังมากเกินไป ..ลาก่อนบ้านที่ประดับด้วยกระดาษสีเงิน สีทอง ..ลาก่อนวันคริสมาสต์กับบ้านที่แสนอบอุ่นของฉัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

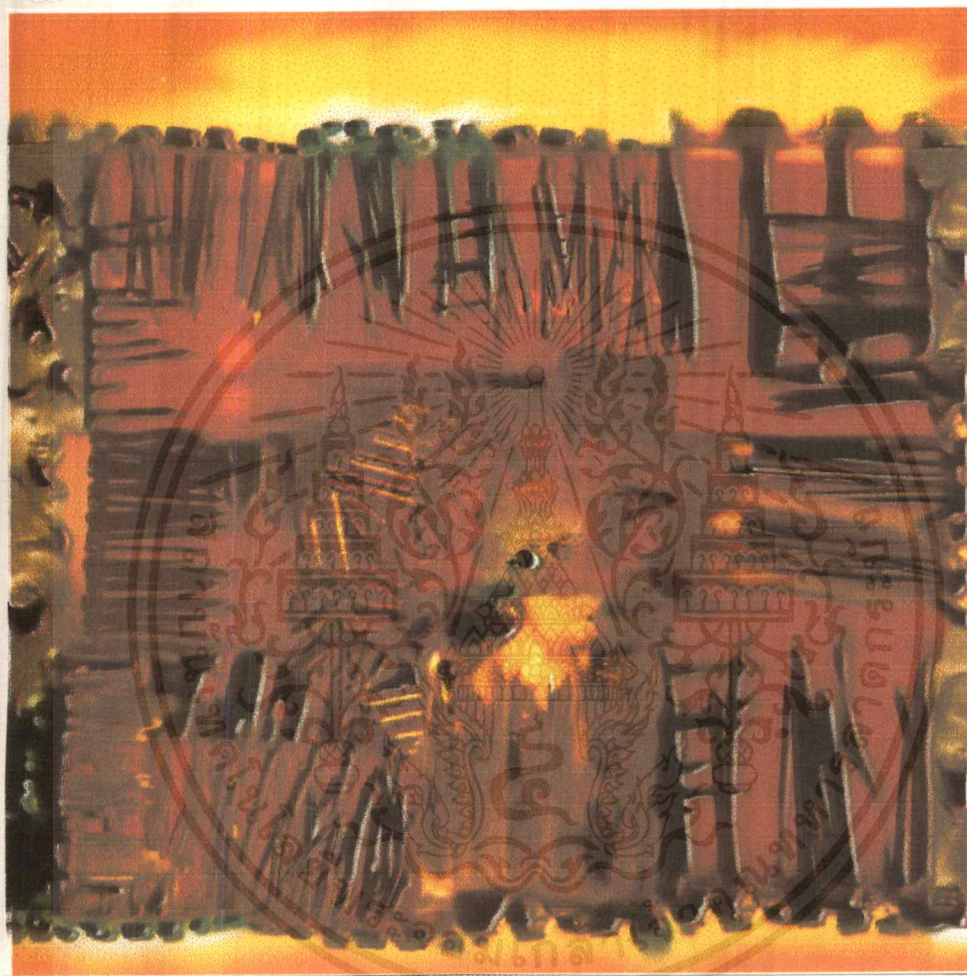
ภาพที่ 5.4 แม่จู้จี้กับฉันตลอดเวลา เสื้อผ้าชุดเดิมที่เคยสวมใส่มาก่อนมาที่นี้ คับจนใส่ไม่ได้
ดูเหมือนทิมรู้สึกอับอายในสารรูปของฉันทุกครั้งที่ฉันอยู่ใกล้เพื่อนๆของแก
ทำราวกับฉันไม่ใช่ที่ แสดงท่าที่รังเกียจโดยเฉพาะที่ทรงผมฉบับนี้ ฉันเริ่มเบื่อที่นี้
เบื่อโรงเรียน เบื่อเมืองนี้ เบื่อครอบครัว และเบื่อแม่กระทั่งตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.5 สายตาของฉันยังจับอยู่ที่ลวดลายอันเต็มไปด้วยสีสัน มันช่างสวยงามอะไรเช่นนั้น ฉันดื่ม
ด่ำกับความตระการตาของมันจนต้องอุทาน แต่คำพูดหลุดออกมาไม่เป็นภาษา มันถูกกลืน
ด้วยความเบียดเบียนและกลิ่นสี ฉันยืนตัวขึ้นออกเดิน รู้สึกเย็นยะเยือกไปทั่วร่าง ฉันอยากจะบอก
บิลล์ แต่เท่าที่ทำได้คือหัวเราะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.6 เราสองคนถูกมนุษย์สารเลว เซเลีย-ร็อด ช่มจีน กระทำชำเราอย่างทารุณ มันเป็นพวกชาติสม์
บรรลุดสุดขูดเมื่อเห็นเราเจ็บ คริสกับฉันระบมไปทั่วร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.7 ยุ่งจนไม่มีเวลาบันทึก งานอยู่กับการตกแต่งโชว์รูม วันละ24ชั่วโมง ส่วนที่อยู่อาศัย
ยังไม่ได้แตะต้องมันเลย เราไม่มีเงิน ...พรุ่งนี้เราจะเปิดร้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.8 คนเรารู้สึกอึดอัด กับการต้องเผชิญหน้าต่อผู้มีพระคุณซึ่งให้อภัยทุกครั้งที่ทำผิด
 ทุกสิ่งทุกอย่างกลับสวยงาม น่ารัก น่าพิสมัย ฉันทกำลังเริ่มจะมีชีวิตใหม่ที่มีความสุข
 พอแล้วว่ ท่านจะไม่แปลกใจหากว่าฉันเป็นภรรยาที่ดีของใครซักคนในอนาคต
 พ่อคงไม่เห็นหน้าตาของฉัน..ขอให้เป็นอย่างที่พ่อหวัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.9 ฉันคอยให้สมาชิกในครอบครัวทุกคนตื่นเต้นด้วยความกระวนกระวาย แล้วเราจะได้
 เกาะห่อของขวัญกันเสียที แต่เหนือสิ่งอื่นใด ในวันอันมีความหมายที่แสนวิเศษนี้
 ฉันมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทบทวนวิถีชีวิต สำนึกในความผิดพลาด
 ของอดีตและกลับตัวเสียใหม่
 ฉันได้ร่วมร้องเพลงกับครอบครัวอันเป็นที่รัก ขอให้ทุกคนศรัทธา ยึดมั่น ำรง
 แจ่มใส และประสบชัยในชีวิต..สำหรับฉันแล้ว คราวนี้เป็นผู้มีชัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

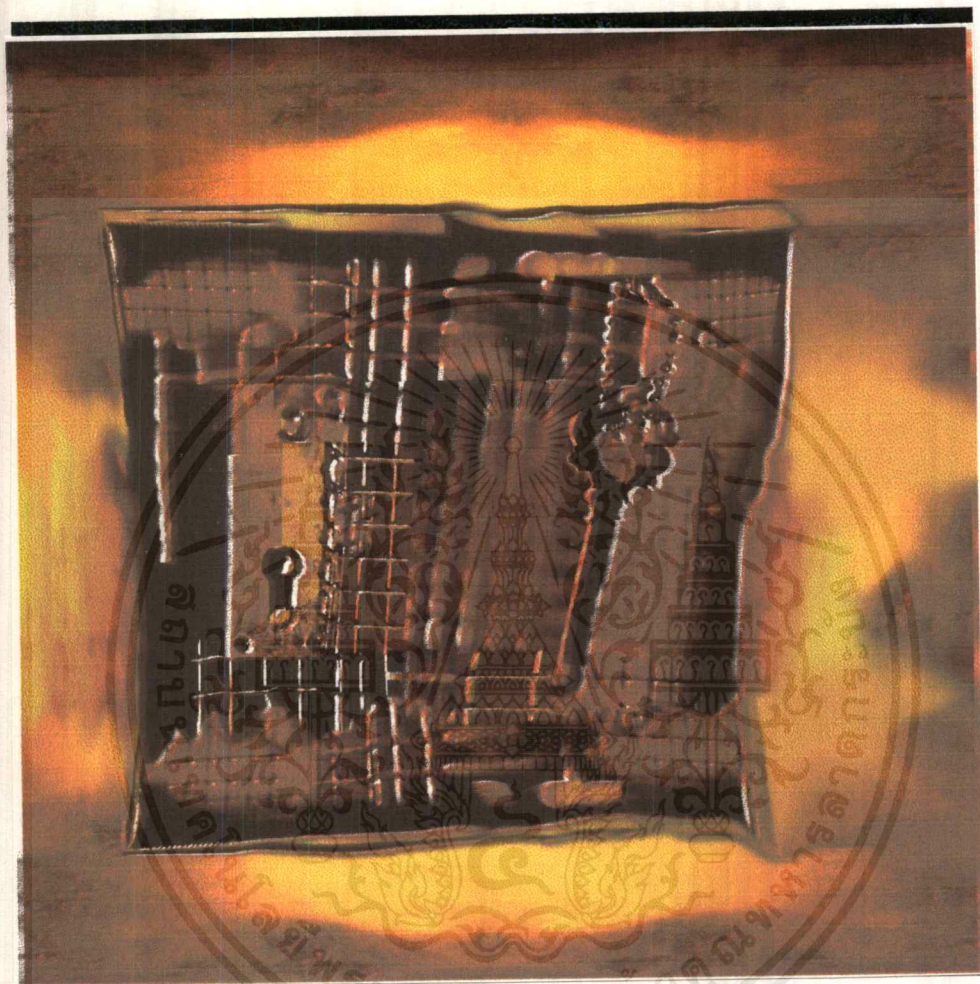
ภาพที่ 5.10 เขาจูบฉัน นั่นคือสิ่งที่ฉันเฝ้าฝันมาตลอดชีวิต เด็กผู้ชายคนอื่นๆเคยจูบฉันมาแล้ว แต่มันแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เพราะครั้งนี้เป็นการจูบพิศมัยที่เกิดจากความชอบพอ ความต้องการซึ่งกันและกัน มันช่างนุ่มนวล ทะนุถนอม ชวนให้กะเนิงหาอย่างไม่เคยมีมาก่อนตลอดชั่วชีวิตฉัน...หากเขาได้รับรู้ว่าตั้งแต่ฉันมาอยู่ที่นี้ ฉันทำอะไรบ้าง? เขาจะยกโทษให้ฉันไหม...เขาจะเข้าใจฉันแค่ไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

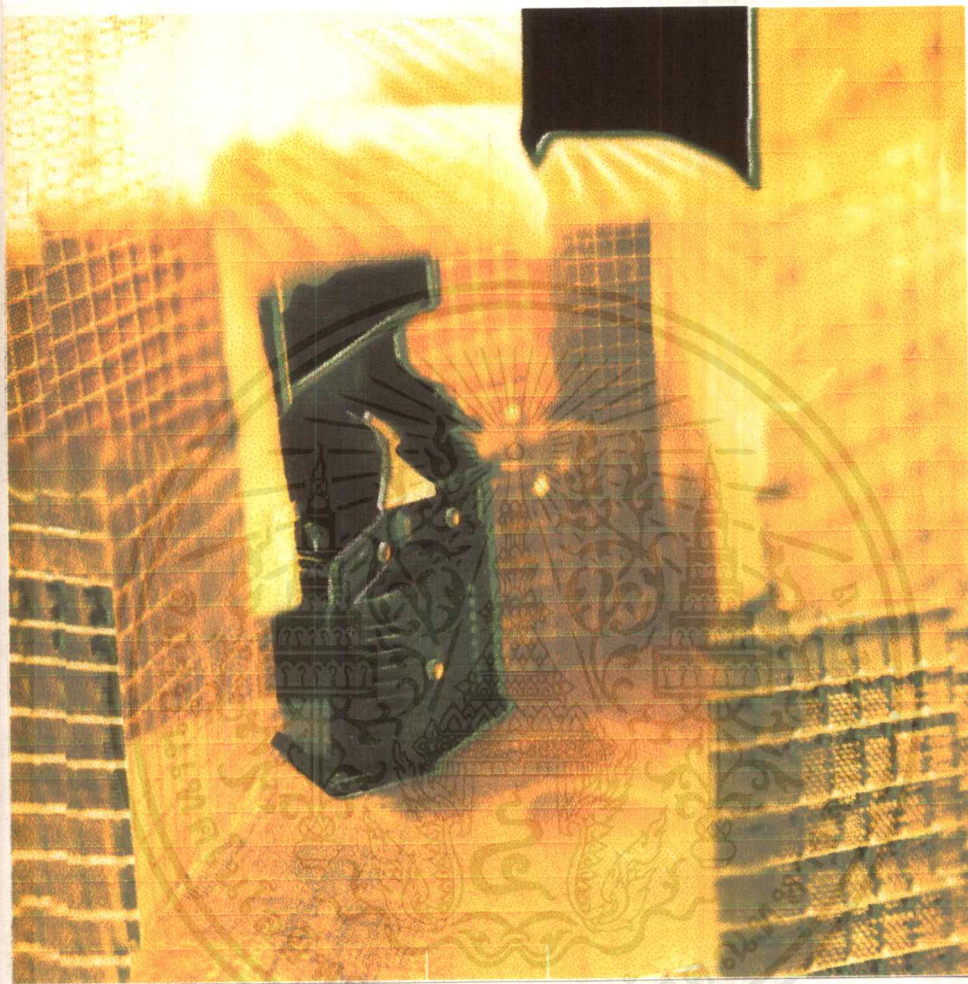
ภาพที่ 5.10 เขาจูบฉัน นั่นคือสิ่งที่ฉันเผ่าฝืนมาตลอดชีวิต เด็กผู้ชายคนอื่นๆเคยจูบฉันมาแล้ว
แต่มันแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เพราะครั้งนี้เป็นการจูบพิศกันที่เกิดจากความชอบพอ
ความต้องการซึ่งกันและกัน มันช่างนุ่มนวล ทะนุถนอม ชวนให้คะนึ่งหาอย่างไม่
เคยมีมาก่อนตลอดชั่วชีวิตฉัน...หากเขาได้รับรู้ว่าตั้งแต่ฉันมาอยู่ที่นี่ ฉันทำอะไรบ้าง?
เขาจะยกโทษให้ฉันไหม...เขาจะเข้าใจฉันแค่ไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.11 เพื่อนบ้านคุณนาย ลาร์เซ่น ได้ยินเสียงฉันทวีดร้อง จึงเข้าไปพร้อมกับคนทำสวน คิดว่าฉันเป็นบ้า จึงจับขังไว้ในตู้เสื้อผ้า แล้ววิ่งไปดูลูกคุณนายลาร์เซ่น ซึ่งตกใจตื่นเพราะเสียงของฉัน ก่อนที่จะโทรแจ้งตำรวจ เมื่อตำรวจยกโขงไปถึง ฉันก็มีบาดแผลทั่วตัวเสียแล้ว ซึ่งเป็นผลจากการพยายามตะกายผนังตู้เสื้อผ้า ใช้นิ้วแคะผนังปูน เอาสรีระโขกประตุนครีระแตก สมองได้รับความกระทบกระเทือน ทั้งนี้เพื่อหาทางออกจากตู้เสื้อผ้านั้นให้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.12 หากเธอไม่มีเวลาว่างสำหรับฉันอีกแล้ว ฉันจะเก็บรักษาไว้ชั่วชีวิต แต่ขณะนี้ยังไม่แน่ใจ
 เมื่อยังเยาว์วัย ไดอารีย่อมมีความหมายมาก เธอช่วยให้ฉันเป็นคนที่มีเหตุผลขึ้น
 เป็นร้อย เป็นพัน หมื่นล้านเท่า

ขอบคุณที่เคียงข้างฉันตลอดเวลา เราพร้อมร้องไห้ ร่วมทุกข์ ร่วมสุข ต่อสู้กับ
 ความสับสนยุ่งยากตลอดมา แล้วพบกันใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

วัฒน์ จุฑะวิภาต. การออกแบบ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปรารธนา, 2527.

สังเขต นาคไพจิตร. หลักการออกแบบ. มหาสารคาม: ปริดาการพิมพ์, 2530.

อารี สุทธิพันธุ์. ศิลปะที่มองเห็น. กรุงเทพฯ: บพิธ, 2528.

Hockney, David. HOCKNEY'S PHOTOCOLLAGES. New York: Holt Rinehart and Winston, 1966.

Editor Elta, Moody Designer. London: David Cox Modern Publicity, 1974.

Scott G., Robert. Imaginative Illustration. New York: McGraw-Hill Book, 1951.

